

ΕΚΤΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Εφημερίδα του Τμήματος του Συνασπισμού για τα Σώματα Ασφαλείας
Πλ. Ελευθερίας 1 Αθήνα Τ. Κ. 10553

Έτος 13ο • Β' Περίοδος • Αριθμός Φύλλου 37 • Τρίμηνη έκδοση • Μάρτιος - Απρίλιος - Μάιος 2006

Στόχος κυβέρνησης και εργοδοτών η περιθωριοποίηση των συνδικάτων

Ο Σ.Ε.Β. πρόσφατα αμφισβήτησε την εφαρμογή των ετήσιων αυξήσεων της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.) σε ορισμένες περιοχές με υψηλή ανεργία, σε προβληματικούς κλάδους της οικονομίας και στους νεοπροσλαμβανόμενους. Μία τέτοια θέβαια εξέλιξη ανοίγει το δρόμο, ώστε αύριο να αμφισβητηθεί ο ίδιος ο θεσμός της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε., αλλά και ο ρόλος και η χρησιμότητα της Γ.Σ.Ε.Ε., αφού δεν θα μπορεί να ενοποιεί την εργατική τάξη ούτε για το ζήτημα των κατώτερων μισθών και των γενικών όρων εργασίας.

Αμέσως μετά από μία σειρά δημόσιων και ιδιωτικών συζητήσεων αρνήθηκε να διαπραγματευθεί με την Ο.Τ.Ο.Ε. την κλαδική σύμβαση εργασίας των τραπεζοϋπαλλήλων - παρότι επί 15 χρόνια το έκαναν μέσω της Ένωσης των Τραπεζών - επιδιώκοντας με αυτό τον τρόπο να περιθωριοποιήσουν ένα ισχυρό θύλακα του ελληνικού εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Στον Σ.Ε.Β. και στις Τράπεζες τον δρόμο τον άνοιξε η κυβέρνηση, που πρώτη παραβίασε τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας αυτού του χώρου με τις ρυθμίσεις για το ασφαλιστικό των τραπεζοϋπαλλήλων. Επίσης με τον πρόσφατο νόμο 3429/2005 για τις ΔΕΚΟ κατέργησε τις συλλογικές συμβάσεις όσον αφορά την αλλαγή των κανονισμών εργασίας που θα μπορεί να γίνεται με νόμους στις ζημιολύστες ΔΕΚΟ και όσον αφορά τους μισθούς σε όλες τις ΔΕΚΟ, όπου πλέον απλά θα αντιγράφεται η εκάστοτε κυβερνητική εισοδηματική πολιτική.

Στόχος της κυβέρνησης και των επιχειρήσεων είναι να περιθωριοποιηθούν η ΕΓΣΣΕ και οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας προς όφελος των επιχειρησιακών και των ατομικών συμβάσεων εργασίας. Κατά συνέπεια να μειωθεί ο ρόλος της ΓΣΕΕ και των κλαδικών συνδικάτων.

Προσπαθούν δηλαδή να επιδράσουν

στην ίδια την μορφή οργάνωσης του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Μακροπρόθεσμος στόχος των επιχειρήσεων είναι η «εξατομίκευση» της εργασιακής σχέσης, δηλαδή η αντικατάσταση της συλλογικής σύμβασης εργασίας από την ατομική και της συλλογικής διαπραγμάτευσης μεταξύ συνδικάτου - εργοδοτών από την ατομική απευθείας διαπραγμάτευση του εργαζόμενου με τον εργοδότη του.

Στην ίδια κατεύθυνση κινούνται οι ετήσιες εκθέσεις των διεθνών οικονομικών οργανισμών, για την ελληνική, για την ευρωπαϊκή και την παγκόσμια οικο-

νομία καθώς και οι ετήσιες εκθέσεις του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας.

Είναι χαρακτηριστικό το σλόγκαν πολλών επιχειρήσεων, ότι «όλα τα δάκτυλα του χεριού δεν είναι ίδια».

Η επέκταση της αμοιβής με ατομικές συμβάσεις εργασίας οδηγούν στην άμβλυση της αντίστασης των εργαζομένων στις εργοδοτικές αυθαιρεσίες και στην έμπρακτη αμφισβήτηση του συστήματος των συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Διευκολύνει συνθήκες την ανάπτυξη τεχνητών αντιθέσεων ανάμεσα στους εργαζόμενους, που εργάζονται σε επι-

κά, να πάρουν κάτι περισσότερο, εάν εντείνουν ατομικά τους ρυθμούς της εργασίας τους.

Κατά συνέπεια οι εργαζόμενοι οδηγούνται στην παραίτηση από την συλλογική δράση, στις ατομικές λύσεις, στην ταύτιση με τα συμφέροντα των εργοδο-

Γράφει ο
Δημήτρης Στρατούλης
Αντιπρόεδρος της ΓΣΕΕ

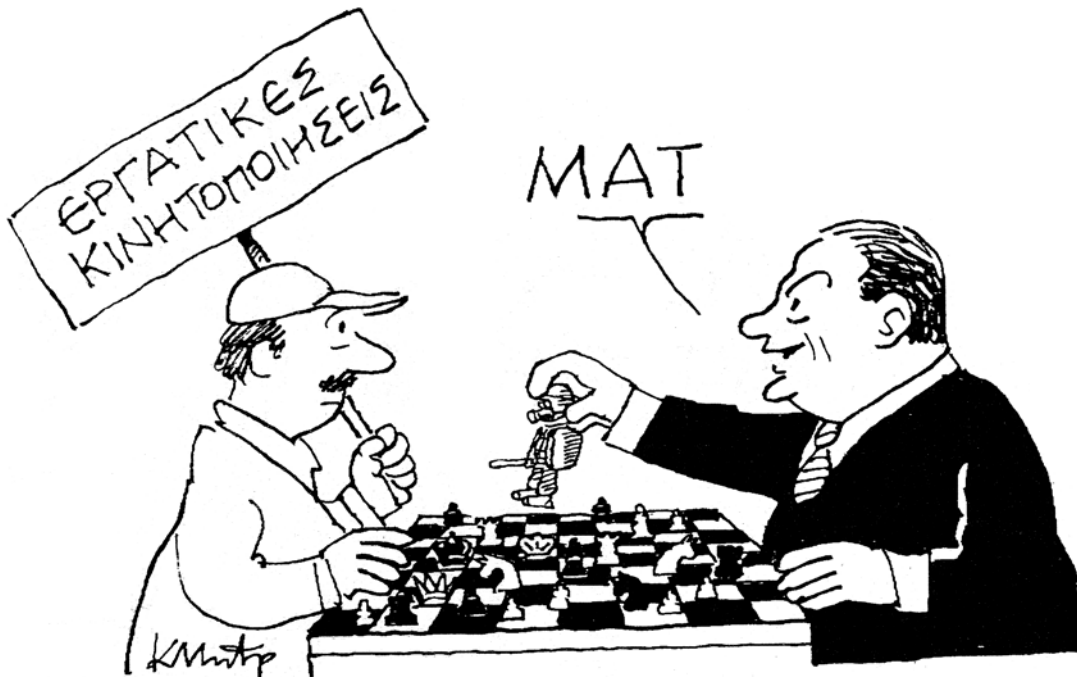
τών και σε απομάκρυνση από τις συλλογικές δράσεις και το συνδικαλιστικό κίνημα.

Με την απαξίωση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας προς όφελος των ατομικών οι επιχειρήσεις επιδιώκουν την αντικατάσταση της παλιάς κλασικής αγοράς της εργατικής δύναμης, όπου οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας εξασφάλιζαν στον εργαζόμενο κάποιες στοιχειώδεις εγγυήσεις για το κατώτερο επίπεδο του βασικού μισθού και των όρων εργασίας, από μία νέα αγορά εργασίας «ευλύγιστη» και «ελαστική», που χαρακτηριστικό της θα είναι η προσωρινότητα, η ανασφάλεια, η αβεβαιότητα για το μέλλον, ώστε να εξασφαλιστεί πιο εύκολα η αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης των εργαζομένων και η ενσωμάτωσή τους στη λογική και τους στόχους των επιχειρήσεων.

Επομένως η σημερινή επίθεση της κυβέρνησης και των εργοδοτικών φορέων στα συνδικάτα είναι στρατηγικής σημασίας.

Γι' αυτό το λόγο θα πρέπει να υπάρξει μαζική, αγωνιστική και ενωτική αντίσταση απ' όλους τους εργαζόμενους.

Ακόμα κι από όσους έχουν αυστηρή κριτική στάση για τον τρόπο που λειτουργούν σήμερα τα συνδικάτα, γιατί η ιστορική εμπειρία και πρακτική δεν έχει ακόμα εφεύρει χρησιμότερα από αυτά «κοινωνικά εργαλεία» για τη συλλογική υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων.

Του ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

χειρήσεις και κλάδους με διαφορετικά επίπεδα και δυνατότητες αύξησης της παραγωγικότητας.

Δημιουργούνται οι προϋποθέσεις, για να κυριαρχήσουν στους εργαζόμενους οι θεωρίες της αναποτελεσματικότητας των κοινωνικών αγώνων.

Ότι δηλαδή με τα συνδικάτα και τους κοινωνικούς αγώνες είναι πολύ δύσκολο να αυξηθούν οι αποδοχές τους, ενώ με τις ατομικές συμβάσεις εργασίας είναι ευκολότερο να «τακτοποιηθούν» ατομι-

κα, να πάρουν κάτι περισσότερο, εάν εντείνουν ατομικά τους ρυθμούς της εργασίας τους.

Κατά συνέπεια οι εργαζόμενοι οδηγούνται στην παραίτηση από την συλλογική δράση, στις ατομικές λύσεις, στην ταύτιση με τα συμφέροντα των εργοδο-

τών και σε απομάκρυνση από τις συλλογικές δράσεις και το συνδικαλιστικό κίνημα.

Κατασταλτικές επεμβάσεις και κυβερνητικές ευθύνες

Μόνο ως φάρσα μπορούμε να εκλάβουμε την επανάληψη, πάλι και πάλι της ίδιας ιστορίας επίρριψης κυβερνητικών ευθυνών στις πλάτες των εργαζομένων στα Σώματα Ασφαλείας.

Σε απεργίες, σε διαδηλώσεις, σε αιματηρές επιθέσεις αναρχικών, οι εργαζόμενοι στα Σ.Α. με εντολές άνωθεν επεμβαίνουν αναλόγως.

Ενώ αυτό, άπαντες το γνωρίζουν, ορισμένοι δυστυχώς με τις εμφανίσεις τους στα Μ.Μ.Ε. ανταγωνίζονται ποιος

θα πρωτοκαταγγείλει πράξεις και παραλείψεις για τις επεμβάσεις της Αστυνομίας.

Αυτοί ίσως έχουν παραμείνει στις αλήθινες μνήμης αστυνομικές εποχές, τις οποίες το συνδικαλιστικό κίνημα των Σωμάτων Ασφαλείας έχει καταδικάσει.

Η εκάστοτε Κυβέρνηση βασιζόμενη στις κατασταλτικές αστυνομικές δυνάμεις, εφαρμόζει ασυστόλως την πολιτική του εκφοβισμού των πολιτών, επιτυγχάνοντας έτσι πρόσκαιρα μικροπολιτικά

οφέλη, χρησιμοποιεί τους εργαζόμενους στα Σ.Α. ανάλογα με τις ορέξεις της, κατά πως πολιτικά την βολεύει.

Αποτέλεσμα της πολιτικής της, η δημιουργηθείσα αντιπάθεια των πολιτών για τους εργαζόμενους των Σ.Α.

Εμείς, οι εργαζόμενοι στα Σώματα Ασφαλείας καθημερινά προσπαθούμε να βρισκόμαστε δίπλα στον πολίτη και όχι απέναντι, θέλουμε τον πολίτη συνεργάτη, αρωγό, βοηθό στην προσπάθεια εφαρμογής μιας σύγχρονης αντιεγκλη-

ματικής πολιτικής, στην καταπολέμηση της μάστιγας των ναρκωτικών κ.ά.

Του Νίκου Παναγόπουλου
αστυνομικού συνδικαλιστή

Επιθυμούμε τον πολίτη δίπλα μας στις δίκαιες συνδικαλιστικές διεκδικήσεις μας.

Λέμε όχι σε κάθε προσπάθεια τρομοκρατούμενης, αστυνομοκρατούμενης κοινωνίας.

Γ Ν Ω Μ Η

Συνέδριο Ομοσπονδίας
Συμβασιούχων Πυροσβεστών
(Π.Ο.Σ.ΠΥ.Δ.)

Ξενοδοχείο Ιμπέριαλ 19/3/06

Αγαπητοί αντιπρόσωποι στο Συνέδριο της ΠΟΣΠΥΔ. Το Συνέδριό σας έρχεται σε μια επίκαιρη στιγμή. Κατ' αρχήν υπάρχουν τα ζητήματα της «πολιτικής προστασίας», με τα τεράστια ελλείμματα εκ μέρους της Πολιτείας, με ευθύνη της κυβέρνησης.

Το περασμένο καλοκαίρι είχαμε τις μεγάλες πυρκαγιές στην Ανατολική Αττική από ύποπτα κυκλώματα. Επίσης στις χιονοπτώσεις και τις πλημμύρες η κρατική μηχανή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις έκτακτες ανάγκες. Αυτές τις ημέρες ξεχειλίσει ο Έβρος με μέγιστες καταστροφές και χιλιάδες κατοίκους στο δρόμο. Σοβαρό ρόλο σ' αυτό παίζει η απουσία συγκροτημένης πολιτικής και η έλλειψη προσωπικού, ιδιαίτερα στην πυροσβεστική, στο λιμενικό, στο ΕΚΑΜ, κ.α.

Το Συνέδριό σας βρίσκει επίσης τους «συμβασιούχους πυροσβέστες», με μεγάλες εκκρεμότητες και ανασφάλεια. Πρόκειται για εργαζόμενους με «ημερομηνία λήξης», αφού μετά 24 μήνες προσφοράς πυροσβεστικών υπηρεσιών, απολύονται οριστικά. Πολύτιμη εμπειρία χάνεται. Σε υπόμνημα της Ομοσπονδίας σας (ΠΟΣΠΥΔ) αναδεικνύεται ότι το κόστος για τα 5μηνα και τα επιδόματα ανεργίας, καθώς τις δαπάνες δασοπροστασίας κ.α. υπερβαίνουν το κόστος πλήρους απασχόλησης σε 12μηνη βάση των συμβασιούχων.

Τέλος το Συνέδριό σας είναι πολύ επίκαιρο για ένα ακόμη λόγο. Εκτός από τα στενά επαγγελματικά προβλήματα υπάρχουν και τα γενικότερα (μισθολογικά, ασφαλιστικά, εργασιακές συνθήκες, ανεργία, κλπ.) που απασχολούν όλους τους εργαζόμενους της χώρας, που το τελευταίο διάστημα βρίσκονται σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις για την υπεράσπιση βασικών δικαιωμάτων. Στην ουσία η νεοφιλελεύθερη πολιτική της κυβέρνησης της Ν.Δ., είναι αυτή που βγάζει τους εργαζόμενους στους δρόμους! Πρόκειται για μία πολιτική που χαρακτηρίζεται από «κοινωνική σκληρότητα» και οδηγεί:

- σε συρρίκνωση των μισθών
- σε περικοπές των κοινωνικών δαπανών (υγεία, πρόνοια, παιδεία, κ.α.)
- σε ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων κλπ.

Η πολιτική της κυβέρνησης είναι υπέρ των ολίγων και εξασφάλισης υψηλής κερδοφορίας στις μεγάλες κυρίως επιχειρήσεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι τράπεζες που με 40% κέρδος δεν θέλουν να υπογράψουν συλλογική σύμβαση με τους εργαζόμενους, ενώ από τη μεριά του ο ΣΕΒ ζητάει ανασφάλιστους νέους για εργασία με δικαίωμα απόλυσης στα δύο χρόνια χωρίς αποζημίωση!

Αυτή η πολιτική πλήττει όλους τους εργαζόμενους μαζί και τους συμβασιούχους πυροσβέστες που έχουν και το κρίσιμο πρόβλημα της ημιαπασχόλησης και αποτελούν στην ουσία, τους «οικονομικούς μετανάστες» της Πυροσβεστικής.

Το ΠΑΣΟΚ δυστυχώς δεν κάνει αντιπολίτευση. Στην ουσία αμφισβητεί το «διαχειριστή» και όχι την πολιτική που ακολουθεί. Εξάλλου οι «συμβασιούχοι πυροσβέστες» ήταν στην ουσία «ανακάλυψη» του ΠΑΣΟΚ. Επίσης ενώ ο κ. Παπανδρέου βγήκε υπέρ των νέων της Γαλλίας που διαμαρτύρονται για τα μέτρα ανασφάλιστης εργασίας των νέων, προεκλογικά μιλούσε υπέρ της ανασφάλιστης εργασίας των νέων στην Ελλάδα, δηλαδή αυτό ακριβώς που ζητάει σήμερα ο ΣΕΒ.

Ο κόσμος στη «βάση» του ΠΑΣΟΚ, στη μεγάλη του πλειοψηφία, δεν συμμερίζεται αυτές τις απόψεις, όπως και μεγάλο μέρος της βάσης της ΝΔ, όπως άλλωστε δείχνουν οι δημοσκοπήσεις.

Ο ΣΥΝ είναι αντίθετος σ' αυτή την νεοφιλελεύθερη πολιτική και σε όσους την στηρίζουν (πολιτικές δυνάμεις και ισχυροί του χρήματος και του μεγάλου κεφαλαίου).

- Είμαστε υπέρ της άμεσης ικανοποίησης του αιτήματος για πρόσληψη και πλήρη απασχόληση σε 12μηνη βάση των «συμβασιούχων πυροσβεστών»,
- Είμαστε μαζί σας στις κινητοποιήσεις σας έξω από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης με τον πρόεδρο Αλ. Αλαβάνο,
- Ζητάμε νέες προσλήψεις στον τομέα της Πολιτικής Προστασίας (πυροσβέστες, λιμενικοί, ΕΚΑΜ, κ.α.) για μείωση της ανεργίας,
- Προβάλλουμε τα αιτήματά σας από την εφημερίδα «Εκτός Υπηρεσίας» καθώς με παρεμβάσεις και κοινοβουλευτικό έλεγχο στη Βουλή.
- Στηρίζουμε και θα στηρίζουμε κάθε δικαίο αίτημα και πάνω απ' όλα συμπαραστεκόμαστε στις αγωνιστικές κινητοποιήσεις του κλάδου σας,
- Θεωρούμε αναγκαία την κοινή δράση όλων των εργαζομένων και των συνδικαλιστικών φορέων για υπεράσπιση και επίλυση κριτικών προβλημάτων.

Οι λογικές και πρακτικές των «μοναχικών» δρόμων, αυτόκλητων «σωτήρων» κ. ά. αποδυναμώνουν το κίνημα και τον αγώνα για την απόρριψη των νεοφιλελεύθερων επιλογών.

Ευχόμαστε καλή επιτυχία στο Συνέδριό σας!

Γράφει ο
Γιάννης Τόλιος
μέλος της Π.Γ. του ΣΥΝ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ-ΣΧΟΛΙΑ-ΕΙΔΗΣΕΙΣ-ΣΧΟΛΙΑ-ΕΙΔΗΣΕΙΣ-ΣΧΟΛΙΑ

Ερωτήσεις Βουλευτών - Απαντήσεις Υπουργών

Ερώτηση
Προς τον κ. Υπουργό
Απασχόλησης και
Κοινωνικής Προστασίας

Θέμα: Παράταση ασφαλιστικών ρυθμίσεων για τους μακροχρόνια ανέργους.

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, ασφαλισμένοι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μπορούν να πάρουν μειωμένη σύνταξη (60ο έτος ηλικίας για άνδρες, 55ο έτος για γυναίκες) όταν συμπληρώσουν συνολικά 4.500 ή, εναλλακτικά, 10.000 ημέρες ασφάλισης. Από τις συνολικά απαιτούμενες ημέρες ασφάλισης, ο ασφαλισμένος πρέπει να έχει 100, τουλάχιστον, ημέρες ασφάλισης, ανά έτος, την τελευταία, πριν από την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης, πενταετία.

Μετά τις μαζικές απολύσεις εργαζομένων και τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν σε εκατοντάδες οικογένειες και τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις των εργαζομένων, ψηφίστηκε ο ν. 3232/04 ο οποίος προβλέπει (άρθρο 15 παρ. 1) ότι, κατ' εξαίρεση, δεν απαιτείται η προϋπόθεση των 100 ημερών ασφάλισης ανά έτος, σε περιπτώσεις ασφαλισμένων, που έχουν εγγραφεί ως άνεργοι στον ΟΑΕΔ, για χρονικό διάστημα τουλάχιστον 24 συνεχών μηνών, πριν το μήνα υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης και εφόσον για το ίδιο χρονικό διάστημα κατέχουν κάρτα ανεργίας, ανανεωμένη ανά μήνα. Η ισχύς της παραπάνω διάταξης λήγει την 11/2/2006.

Επειδή στη χώρα μας το πρόβλημα των απολύσεων και της ανεργίας που αυτές επιφέρουν έχει λάβει εκρηκτικές διαστάσεις, καθίσταται επιτακτική ανάγκη να ληφθεί μέριμνα για περιπτώσεις εργαζομένων που απολύονται και δεν μπορούν να πάρουν σύνταξη λόγω των περιορισμών που θέτει το νομοθετικό πλαίσιο.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός
Προτίθεται να προβεί άμεσα σε ρύθμιση ώστε να παραταθεί η ισχύς του άρθρου 15 του ν. 3232/04;

Προτίθεται να προβεί σε οριστική νομοθετική ρύθμιση του ζητήματος;

Ο ερωτών βουλευτής
Γιάννης Δραγασάκης

Ερώτηση
Προς τον κ. Υπουργό
Εμπορικής Ναυτιλίας

Θέμα: Χωρίς σκάφη το Λιμενικό Σώμα στη Βόρεια Ελλάδα

Μεγάλα είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το Λιμενικό Σώμα στη Βόρεια Ελλάδα καθώς ο μισός σχεδόν στόλος βρίσκεται παροπλισμένος στη στεριά με αποτέλεσμα μεγάλες θαλάσσιες περιοχές και παραλίες της Βόρειας Ελλάδας να είναι ανεξέλεγκτες. Επιπλέον ελλείπει σε προσωπικό αναγκάζουν τους λιμενικούς να είναι επιφυλακή ολόκληρο το 24ωρο.

Το περασμένο καλοκαίρι το 42% των σκαφών του Λιμενικού βρισκόταν στη στεριά για επισκευή και συντήρηση. Ταυτόχρονα υπάρχουν ατέλειωτες γραφειοκρατικές διαδικασίες για την αντικατάσταση και του πιο απλού εξαρτήματος αφού τα σκάφη, ακόμα και για τη μικρότερη βλάβη, πρέπει να πηγαίνουν για επίσκεψη στο Λαύριο, ελλείψει άλλης επισκευαστικής βάσης.

Το πρόβλημα με την έλλειψη σκαφών και προσωπικού είναι εντονότερο σε περιοχές όπως η Χαλκιδική, ιδιαίτερα κατά τους θερινούς μήνες. Για να καλυφθούν οι ανάγκες της Χαλκιδικής, η οποία εκτός των άλλων έχει να αντιμετωπίσει και προβλήματα θαλασσοπορίας, πρέπει να δημιουργηθούν, έστω εποχιακά, λιμενικές αρχές στην Κασσάνδρα και τη Σίθωνία καθώς και να αναβαθμιστεί ο Λιμ. Σταθμός του Σταυρού σε Λιμεναρχείο. Γενικότερα σε όλες τις λιμενικές αρχές της Κ. Μακεδονίας υπάρχουν μεγάλες ελλείψεις.

Η ελληνική χρηματοδότηση του σώματος από το ΥΕΝ έχει ως αποτέλεσμα να υπάρχουν μεγάλα κενά και σε έμψυχο δυναμικό. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των λιμενικών το σώμα έχει ανάγκη από 10.000 τουλάχιστον ανθρώπους ενώ σήμερα αυτοί ανέρχονται σε 7.500. Αυτό το έλλειμμα σε προσωπικό μεταφράζεται σε βάρδιες επί 24ώρου βάσης αφού δεν υπάρχουν λιμενικοί για να αντικαταστήσουν τους έχοντες υπηρεσία. Το πρόβλημα αποκτά δραματικές διαστάσεις με δεδομένο ότι το Λιμενικό επιβαρύνεται και με πρόσθετες ευθύνες όπως είναι η εφαρμογή του Διεθνούς Κώδικα Ασφαλούς Διαχείρισης Λιμενικών Εγκαταστάσεων και Πλοίων, που αφορά την τήρηση υψηλών μέτρων ασφαλείας στα λιμάνια από την εποχή της διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων στη χώρα μας.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω ερωτάται ο κ. Υπουργός:

— Βάσει ποιου σχεδιασμού και με ποιες ενέργειες προτίθεται να δώσει λύσεις στα προβλήματα του Λιμενικού Σώματος που επικεντρώνονται στις ελλείψεις σε προσωπικό και σε διαθέσιμα σκάφη;

Οι ερωτώντες βουλευτές
Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερίνα
Γιάννης Δραγασάκης

Ερώτηση
Προς τον κ. Υπουργό

Δικαιοσύνης

Θέμα: Νομική βοήθεια για τα θύματα εμπορίας γυναικών

Στην ετήσια έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας που μόλις δημοσιεύθηκε αναφέρονται μεταξύ άλλων για την Ελλάδα ανησυχίες για την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης και την ατιμωρησία των αστυνομικών με αφορμή το θέμα εμπορίας γυναικών Όλγας Μπ. Επίσης δύο χρόνια μετά τη δημοσίευσή του Ν. 3064/2002 και σχεδόν ένα χρόνο μετά τη δημοσίευσή του ΠΔ 233/2003, η πολιτεία παρά τις σχετικές εκκλήσεις αλλά και τις συγκεκριμένες προτάσεις οργανώσεων που δραστηριοποιούνται στην καταπολέμηση της εμπορίας γυναικών προς καταναγκαστική πορνεία, δεν έχει προχωρήσει στην παροχή αποτελεσματικής νομικής αρωγής στα θύματα εμπορίας γυναικών. Έτσι οι γυναίκες αυτές στην καλύτερη των περιπτώσεων έχουν τη στήριξη εθελοντών δικηγόρων ή μη κυβερνητικών οργανώσεων και στη χειρότερη περίπτωση, που αφορά σε εκατοντάδες περιπτώσεων, δεν έχουν καμία συνδρομή.

Ερωτάται ο Υπουργός Δικαιοσύνης:
Στα πλαίσια των άρθρων 3, 8 και 10 του ΠΔ 233/2003 θα προχωρήσει στην κατεπίευσή εγκρίση προγραμμάτων για αποτελεσματική και πλήρως οργανωμένη νομική αρωγή.

Ο ερωτών βουλευτής
Αλέξανδρος Αλαβάνος

Ερώτηση
Για τον κ. Υπουργό
Δημόσιας Τάξης

Θέμα: Λειτουργία ΟΚΑΝΑ.

Νέο κρούσμα ρατσιστικής αντιμετώπισης των τοξικομανών που βρίσκονται στην πορεία για απεξάρτησή τους από τα ναρκωτικά εκδηλώθηκε από την Ένωση Ξενοδόχων Αττικής στο όνομα της καταπολέμησης της εγκληματικότητας και της

«καλής» αισθητικής εικόνας που πρέπει να παρουσιάσει η πρωτεύουσα στους ξένους επισκέπτες των Ολυμπιακών Αγώνων.

Σε υπόμνημα που κατέθεσε στον Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης μεταξύ των άλλων ζητείται την απομάκρυνση των μονάδων του ΟΚΑΝΑ από το κέντρο της Αθήνας. Η Ένωση θεωρεί ότι οι θεραπευόμενοι είναι εκείνοι που δημιουργούν το πρόβλημα της αισθητικής και ασφαλείας που θίγει τα συμφέροντα των επιχειρηματιών. Η λειτουργία των μονάδων του ΟΚΑΝΑ παρ' ότι λίγες στον αριθμό έχουν συμβάλει σημαντικά στην αντιμετώπιση των θανάτων από ναρκωτικά, αλλά και στην απεξάρτηση και επανένταξη πολλών συνανθρώπων μας.

Η παρουσία και δράση τους σε περιοχές με κοινωνική ζωή βοηθάει στην ταχύτερη επανένταξη των συνανθρώπων μας που πάσχουν. Φωνές που ζητούν τον εξοστρακισμό τους συμβάλλουν σε ένα νέο έγκλημα τύπου Σπιναλόγκα. Τουλάχιστον αν γίνει πράξη η αξιόπεινη θέση του Υπουργού Υγείας Νικήτα Κακλαμάνη ότι δεν μπορούμε να γίνουμε «μύογιες ψυχών». Με βάση τα παραπάνω δεδομένα,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός, τι μέτρα πρόκειται να λάβει ώστε:

1. Να εξαλειφθεί η διακίνηση ναρκωτικών από τους εμπόρους που δρουν ανεξέλεγκτα και πλουτίζουν από τον ανθρώπινο πόνο.
2. Να αντιμετωπιστούν οι εξαρτημένοι συνάνθρωποί μας από τα ναρκωτικά με ανθρωπιά από την Πολιτεία και τα όργανά της.
3. Να μην συμβάλει με πρακτικές, στην ενίσχυση της αναλγησίας σε μερίδα της Ελληνικής κοινωνίας που πάσχει από την ανθρώπινη ζωή και τον πόνο θέτει άλλα ιδανικά.

Ο ερωτών Βουλευτής
Θανάσης Λεβέντης

Ερώτηση
Προς τον κ. Υπουργό
Δημόσιας Τάξης

Θέμα: Λήψη μέτρων για την ασφάλεια των πολιτών.

Οι πολίτες καθημερινά βιώνουν την έλλειψη αποτελεσματικής προστασίας του χώρου στον οποίο ζουν ή ασκούν την επαγγελματική τους δραστηριότητα. Ειδικότερα, τα τελευταία γεγονότα με ανθρωποκτονίες ή ληστείες ανήμπορων ανθρώπων (δολοφονία στο Γαλάτσι ηλικιωμένης ανήμπορης, επαγγελματία στο κατάστημα του, τριπλή δολοφονία στο Αίγιο κλπ.) δείχνουν μια έξαρση της εγκληματικότητας στη χώρα μας και αναποτελεσματικότητα της λειτουργίας της αστυνομίας.

μίας.
Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

— Ποια είναι η θέση της Κυβέρνησης για τη λειτουργία των Αστυνομικών Υπηρεσιών τόσο με τη σημερινή τους μορφή και κατανομή των Υπηρεσιών, όσο και με τη στελέχωση του ανθρώπινου δυναμικού που τους διατίθεται για την αποτελεσματική λειτουργία τους;

— Προτίθεται να προβεί σε λήψη μέτρων για την αναδιάρθρωση της λειτουργίας των Υπηρεσιών, της διάθεσης και κατανομής του ανθρώπινου δυναμικού τους και ποια συγκεκριμένα θα είναι αυτά;

Ο ερωτών βουλευτής
Φώτης Κουβέλης

Δελτίο Τύπου

• Δεν υπάρχει στρατηγική για την ανάπτυξη του σιδηροδρομικού τομέα στην Ελλάδα

• Περικοπή χρηματοδότησης για τον εκσυγχρονισμό του σιδηροδρόμου

• Απάντηση της Επιτροπής Χούμπνερ στον Δημήτρη Παπαδημούλη

Σημαντικότερες δυσχέρειες που οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια σε απόλυτα σημαντικών πόρων παρατηρούνται στα κοινοτικά συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα των ελληνικών σιδηροδρόμων. Σε αυτό το συμπέρασμα καταλήγει η αρμόδια για την περιφερειακή ανάπτυξη Επιτροπή κ. Ντανούτα Χούμπνερ μετά από ερώτηση του ευρωβουλευτή του ΣΥΝ Δημήτρη Παπαδημούλη. Από την απάντησή της Commission προκύπτει ότι:

Πρώτον: Δεν υπάρχει στρατηγική για τον σιδηροδρομικό τομέα, ούτε συγκεκριμένοι στόχοι στο επιχειρηματικό σχέδιο.

Δεύτερον: Μειώθηκαν οι χρηματοδοτήσεις της Ε.Ε. για τους ελληνικούς σιδηροδρόμους «προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος να χαθούν οι κοινοτικές πιστώσεις εξ αιτίας σημαντικών καθυστερήσεων στην εκτέλεση των σιδηροδρομικών έργων».

Τρίτον: Μετά από σχεδόν δύο δεκαετίες κοινοτικών χρηματοδοτήσεων ΟΣΕ και ΕΡΓΟΣΕ αντιμετωπίζουν ακόμα δυσκολίες που «σχετίζονται με τη διαχείριση των ιδίων των σιδηροδρομικών έργων και ιδιαίτερα με την ικανότητα παραγωγής κατάλληλων τεχνικών μελετών, την ικανότητα εφαρμογής διαδικασιών υποβολής προσφορών αλλά και της αποτελεσματικής εκτέλεσης των όρων των συμβάσεων δηλ. την ολοκλήρωση των έργων μέσα στο πλαίσιο του προϋπολογισμού και του αρχικού χρονοδιαγράμματος».

Όσον αφορά στο μέλλον των ελληνικών σιδηροδρόμων στα πλαίσια του Δ' ΚΠΣ όλα τα ενδεχόμενα είναι ανοιχτά αφού «η Επιτροπή θα αξιολογήσει τις προτάσεις της ελληνικής κυβέρνησης για την επόμενη περίοδο, λαμβάνοντας υπόψη τη βιωσιμότητα των προτεινόμενων επενδύσεων και τη συμμετοχή τους στην ανάπτυξη και την απασχόληση».

Το πλήρες κείμενο της απάντησης της κ. Χούμπνερ έχει ως εξής:

«Οι δυσχέρειες, οι οποίες παρατηρούνται στον εκσυγχρονισμό των σιδηροδρομικών υποδομών στην Ελλάδα, ενδέχεται να οφείλονται σε ποικίλες αιτίες. Μερικές σχετίζονται με τα οικονομικά του σιδηροδρομικού τομέα και επομένως με τη δυσκολία καθορισμού κατάλληλης στρατηγικής για τους σιδηροδρόμους, καθώς και τη δυσκολία εύρεσης συγκεκριμένων στόχων στο επιχειρηματικό σχέδιο.

Κάποιες δυσκολίες σχετίζονται με τη διαχείριση των ιδίων των σιδηροδρομικών έργων και ιδιαίτερα με την ικανότητα παραγωγής κατάλληλων τεχνικών μελετών, την ικανότητα εφαρμογής διαδικασιών υποβολής προσφορών αλλά και της αποτελεσματικής εκτέλεσης των όρων των συμβάσεων δηλ. την ολοκλήρωση των έργων μέσα στο πλαίσιο του προϋπολογισμού και του αρχικού χρονοδιαγράμματος».

Εκτός Υπηρεσίας

Εφημερίδα του Τμήματος

του Συνασπισμού

για τα Σώματα Ασφαλείας

Υπεύθυνος έκδοσης:

Γιάννης Τόλιος

Πλ. Ελευθερίας 1, 10553 Αθήνα

Τηλ: 210-3378400-1

Fax: 210-3219914

Ηλεκτρονική σχεδίαση

Εκτύπωση- Διεκπεραίωση

Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες

Αριστέα Καρούζη

Αγ. Γεωργίου 25 Ίλιον

Τηλ.- fax:210-2619003

e-mail: karpouzi@otenet.gr

Στην Κόψη Της Αλήθειας

Η ισότητα στην πράξη

Διανύουμε μια ιστορική φάση, όπου η νόμιμη απαγόρευση των διακρίσεων λόγω φύλου δεν είναι αρκετή. Σήμερα το ενδιαφέρον συγκεντρώνεται στην εξάλειψη των ανισοτήτων λόγω φύλου.

Επομένως, η ίδια η έννοια της ισότητας διευρύνεται και περιλαμβάνει τα θετικά μέτρα (όπως οι ποσοστώσεις) για την ουσιαστικοποίησή της. Περιλαμβάνει ακόμα την προστασία της μητρότητας και το ρόλο της πατρότητας, την αρχή της συμφιλίωσης οικογενειακών και εργασιακών υποχρεώσεων, καθώς και τις γονικές άδειες. Η εξάλειψη των ανισοτήτων λόγω φύλου είναι μια σύνθετη διαδικασία, που απαιτεί την ένταξη της ισότητας στο σύνολο των πολιτικών (mainstreaming), το συνδυασμό νομοθετικών, θεσμικών - διοικητικών και διαπαιδαγωγικών μέτρων (καμπάνιες ευαισθητοποίησης, αξιοποίηση του εκπαιδευτικού συστήματος και των ΜΜΕ), απαιτεί διάθεση πόρων. Και, βεβαίως, απαιτεί συστηματικό έλεγχο και αξιολόγηση των πολιτικών και στρατηγικών.

Με άλλα λόγια, δεν αρκεί πλέον να διακηρύσσουμε γενικά την ανάγκη σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών. Πρέπει να στρέψουμε το ενδιαφέρον και την ειδική ενασχόλησή μας με τα διάφορα τμήματα του γυναικείου κοινωνικού φύλου, που εμφανίζει διαστρωμάτωση. Πρέπει να δούμε τι γίνεται στο εσωτερικό των διαφόρων επαγγελματιών.

Σήμερα όλο και περισσότερες γυναίκες εισέρχονται στις υπηρεσίες της αστυνομίας. Εργαστήκαμε σκληρά, προκειμένου να καταργηθεί η περιοριστική ποσόστωση στην είσοδο των γυναικών στις σχολές της αστυνομίας (όπως και το πυροσβεστικό σώμα, τους συνοριοφύλακες και τη δημοτική αστυνομία).

Μόνο ένας περιοριστικός όρος μπορεί να υπάρχει σε αυτές τις περιπτώσεις: η ακαταλληλότητα λόγω μη διάθεσης των ειδικών προσόντων που απαιτούνται. Αυτό όμως αφορά και στους άνδρες και τις γυναίκες. Η περιοριστική ποσόστωση λόγω φύλου είναι συνταγματικά άκυρη και απαράδεκτη.

Η είσοδος των γυναικών στην αστυνομία με όλο και αυξανόμενο αριθμό δημιουργεί μια νέα κατάσταση στο σώμα, που καλείται να ενσωματώσει τις ειδικές ανάγκες των ένστολων γυναικών και των οικογενειών τους. Π.χ. παιδικό σταθμοί. Από την άλλη, αυτή η νέα κατάσταση μπορεί να αξιοποιηθεί, προκειμένου η αστυνομία να ανταποκριθεί σε νέες απαιτήσεις που δημιουργεί η κοινωνικοοικονομική εξέλιξη, π.χ. ζητείται σήμερα επίδειξη, από την πλευρά των αστυνομικών, ειδικών γνώσεων και ευαισθησίας απέναντι στα θύματα της εμπορίας για λόγους σεξουαλικής εκμετάλλευσης και στα θύματα της ενδοοικογενειακής βίας.

Οι γυναίκες αστυνομικοί μπορούν στην περίπτωση αυτή να είναι η лоκομοτίβα του τρένου της συνολικής αστυνομικής προστασίας. Γενικότερα, υπάρχουν νέες κοινωνικές πηγές και προβλήματα, όπου ο ρόλος της αστυνομίας στην αντιμετώπισή τους διαγράφεται μάλλον «κοινωνικοιταλικός» παρά κατασταλτικός. Π.χ. εξαρτημένοι-ες από τα ναρκωτικά. Όπως ο ΟΗΕ, λοιπόν, θεωρεί ότι οι γυναίκες είναι απαραίτητες στις ειρηνευτικές αποστολές, έτσι και η αστυνομία μπορεί να αξιοποιεί τα προσόντα του φύλου στην εκπλήρωση της αποστολής της.

Καλλιεργώντας αυτόν τον προσανατολισμό η αστυνομία θα βρίσκει κοινωνική ανταπόκριση και στήριξη στα αιτήματα για αναβάθμιση της λειτουργίας της και βελτίωσης των όρων εργασίας των μελών της.

Ο διάλογος με τις φεμινιστικές γυναικείες οργανώσεις των γυναικών - αστυνομικών είναι αμοιβαία ωφέλιμος και μάλλον απαραίτητος.

Γράφει η Σούλα Παναρέτου αντιπρόεδρος του Συνδέσμου για τα Δικαιώματα της Γυναίκας

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΓΚΥΛΩΣΕΙΣ
Κυβερνητικές εξαγγελίες και πολιτική της Αριστεράς

Το προσωπικό στοίχημα του κ. Πρωθυπουργού, έτσι όπως φαίνεται από τις πρόσφατες τοποθετήσεις του στη Βουλή, είναι τολμηρές αλλαγές στο Δημόσιο, αλλά και θεσμικές τομές στο Σύνταγμα της χώρας. Μάλιστα ο ίδιος περιέγραψε τις παραπάνω τομές σαν πολύ σημαντικές και επείγουσες τονίζοντας μάλιστα ότι το 2006 θα είναι καθοριστικό για την κλιμάκωση των αλλαγών και μεταρρυθμίσεων που "έχει ανάγκη η χώρα μας".

Προχωρώντας μάλιστα ένα βήμα παραπέρα δήλωσε ότι σήμερα υπάρχει "μια πλατιά κοινωνική συμμαχία υπέρ των μεταρρυθμίσεων" πέρα από δόγματα και αγκυλώσεις.

Για να δούμε όμως γιατί ο κ. Πρωθυπουργός επέλεξε το 2006 για να προχωρήσει στις προαναφερόμενες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, αλλά και τι σηματοδοτούν αυτές για την πολιτική ζωή της χώρας.

Το 2005 που μας πέρασε μπορεί να χαρακτηριστεί συνολικά σαν έτος όπου οι εργαζόμενοι στον Δημόσιο τομέα δέχθηκαν τα τελικά χτυπήματα από την σκληρή νεοφιλελεύθερη οικονομική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, με την ανοχή και στήριξη του ΠΑΣΟΚ όπως εθελοούσια έξοδος, χτύπημα του οχταώρου και της πλήρους απασχόλησης, παραπέρα ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων κ.λπ.

Φαίνεται όμως ότι αυτά δεν αρκούν για τη μεγιστοποίηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου, χρειάζεται λοιπόν έτσι όπως δείχνουν τα πράγματα μια επιπλέον ώθηση, έτσι ώστε να τελειώνουμε οριστικά και αμετάκλητα με αυτό που αποκαλούμε Δημόσιο Τομέα.

Μεγαλεπίβολος στόχος του κ. Πρωθυπουργού είναι να εκποιήσει και να παραδώσει στους ιδιώτες όλες τις δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς με πρόσχημα υπαρκτά προβλήματα της οικονομίας και της κοινωνίας έτσι ώστε οι νέοι ιδιοκτήτες να εμφανιστούν σαν "νέοι σωτήρες" για να λύσουν ως διά μαγείας τα χρόνια προβλήματα του "οπάταλου και διεφθαρμένου δημόσιου τομέα".

Παράλληλα προτείνει νέα αναθεώρηση του Συντάγματος, έτσι ώστε να θωρακιστούν και θεσμικά οι "περίφημες το-

μές" που τόσο πολύ έχει ανάγκη η χώρα μας και η οικονομία", για παράδειγμα μια από αυτές σηματοδοτεί νέα δεδομένα για την κοινωνική ζωή της χώρας ίδρυση "μη κερδοσκοπικών ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων" επιλογή βαθιά ταξική και αντιλαϊκή μια και οι πολίτες της χώρας (ανήλικοι-ενήλικοι) θα υποχρεωθούν να χάσουν ακόμα πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη έτσι ώστε να αποκτήσουν την πολυπόθητη γνώση που τόσο ανάγκη έχει ο σημερινός άνθρωπος για να ανταπεξέλθει στις προκλήσεις της εποχής μας.

Και ο κ. Πρωθυπουργός βέβαια δεν σταματά εδώ μια και γνωρίζει καλύτερα από τον καθένα ότι για να επιτευχθούν τα παραπάνω πρέπει τουλάχιστον να αποσπάσει τη συναίνεση της ελληνικής κοινωνίας, γι' αυτό χρησιμοποιεί βαρύγδουπες και πομπώδεις φράσεις όπως "ευρύτατος διάλογος πέρα από κομματικές γραμμές" και εκκλήσεις του τύπου "να απαλλάξουμε τον τόπο από αγκυλώσεις και αβεβαιότητες του παρελθό-

χίσει να διαμορφώνεται στη συνείδηση του κόσμου της εργασίας ένας στοιχειώδης προβληματισμός και προσανατολισμός γι' αυτού του είδους τις αλλαγές. Η απάντηση δεν είναι εύκολη, ούτε μπορεί φυσικά να περιέχει το στοιχείο της μονομέρειας και της απολυτότητας, ωστόσο ορισμένες σκέψεις που βοηθούν σημαντικά προς την κατεύθυνση του παραπάνω ερωτήματος είναι:

- Ευρεία και ολοκληρωμένη πληροφόρηση των εργαζομένων στους τόπους δουλειάς και διαμόρφωση των περιφώνων τους.

Του Νίκου Λαμπρόπουλου μέλους του τμήματος Οικονομικής Πολιτικής του ΣΥΝ

- Συγκεκριμένες προτάσεις και κατάλληλη επιχειρηματολογία από τις δυνάμεις της Αριστεράς μέσα από ένα κατάλληλο σχεδιασμό έτσι ώστε να αποκαλυφθούν τα σχέδια της Κυβέρνησης και της αξιωματικής αντιπολίτευσης στην ελληνική κοινωνία.

- Αποκάλυψη των ιδεολογημάτων του νεοφιλελευθερισμού και της σοσιαλοδημοκρατίας για τις προτεινόμενες μεταρρυθμίσεις στο Δημόσιο τομέα και στην προτεινόμενη αναθεώρηση του Συντάγματος.

- Δημιουργία προϋποθέσεων έτσι ώστε οι δυνάμεις της Αριστεράς να περάσουν στην αντιμετώπιση και να θρεθούν ξανά στο επίκεντρο της προσοχής των Ελλήνων εργαζομένων.

Τα παραπάνω βήματα θεωρούνται σήμερα αναγκαία όσο ποτέ από τις δυνάμεις της Αριστεράς, έτσι ώστε να αρχίσει να μορφοποιείται στη χώρα μας ένα ευρύτατο μέτωπο πάλης ικανό να αντιπαρατεθεί και να αγωνιστεί σε μια διαφορετική κατεύθυνση με συγκεκριμένη επιχειρηματολογία και κατάλληλες προτάσεις ώστε να αποκρουστούν στην πράξη τα νεοφιλελεύθερα κελύσματα του κ. Πρωθυπουργού και των συνοδοιπόρων του.

ντος". Επίσης ένα άλλο πράγμα που γνωρίζει άριστα ο κ. Πρωθυπουργός είναι η υπαρκτή αδυναμία της Αριστεράς να παρέμβει αποφασιστικά και δυναμικά στις πολιτικές εξελίξεις. Έτσι λοιπόν με ουσιαστικό σύμμαχο την αξιωματική αντιπολίτευση αλλά και τους Έλληνες βιομήχανους φαίνεται ότι "προτίθεται να παίξει μπάλα σχεδόν σε άδαιο γήπεδο".

Τα παραπάνω είναι σαφές ότι συνιστούν μια νέα πραγματικότητα, αλλά ταυτόχρονα και μια νέα πρόκληση για τις δυνάμεις της Αριστεράς στη χώρα μας. Οι επιλογές από ότι φαίνεται είναι στρατηγικού χαρακτήρα μια και επιδιώκουν μια γενικότερη ανατροπή στο σημερινό κοινωνικό μοντέλο που όλοι γνωρίζουμε.

Το ερώτημα είναι ένα μπροστά σε τέτοιου είδους προκλήσεις. Οι δυνάμεις της Αριστεράς με ποιο τρόπο σκέπτονται να ανταποκριθούν έτσι ώστε να αρ-

ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

Γόρδιος δεσμός

Κόμπος μυστήριο
αινίγματα
φυλακισμένα
στην ακινησία.

Πώς θα λυθούν;
με το σπαθί
του Μεγαλέξαντρου;
εύκολη
πυγμής λύση;

Κάλιο μια-μια
τις ίνες του
να θρούμε.
Ένα-ένα
τα μυστήρια
της δημιουργίας

να χαρούμε.

Να στηριχτούμε
τάχατες γιατί;
σ' ενός σπαθιού
την κόψη;
μισερεύει τον άνθρωπο
ακόμα
και εκείνον
που το κρατάει.

Οσάν
τον Μεγαλέξαντρο
που πέθανε μακριά
απ' τη Μακεδονία
και τον Αριστοτέλη.

Ποια κόψη
Νάβρουμε του πρέπει;
Κόψη
δίχως λαθωματιά;
Μήπως
την οξυδέρκεια
του Ηράκλειτου;
την κρίση του Σωκράτη;
του Διογένη την απλότητα;
τη σάτιρα του Αριστοφάνη;

Τόσα πολλά
χρειάζονται.
Να μη χωράνε
μοιάζοντε
σε όρια ατομικά.

Η γνώση η συλλογική
θα καταφέρει άραγε
τους γόρδιους δεσμούς
να λύσει
τούτης της εποχής;
Αυτούς
του νέου αιώνα;

Αναρωτιέμαι
ψηλαφίζοντας
τους γόρδιους
δεσμούς μου.

Η Αλίκη στη Χώρα των «Θαυμάτων»

Η διαμόρφωση του νέου εργασιακού τοπίου

Είχαμε πριν από λίγες μέρες την Πανελλαδική εργατική απεργία για τα θέματα συλλογικών διαπραγματεύσεων του εισοδήματος και των εργασιακών σχέσεων τα οποία πλήττονται δραματικά.

Τα εργασιακά δικαιώματα στις συνθήκες της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης που ζούμε βρίσκονται στο μάτι του κυκλώνα και στο όνομα τάχα της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας λαμβάνονται τα πιο σκληρά μέτρα.

Η διευθέτηση του ωραρίου, ο περιορισμός ή η κατάργηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων που μεθοδεύεται, η μείωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, η συνταγματική αναθεώρηση που θα έχει ως αποτέλεσμα την πλήρη αλλαγή των εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο, η ουσιαστική υποβάθμιση μισθών και συντάξεων είναι μερικά από τα μέτρα που η κυβέρνηση προσπαθεί να υλοποιήσει και θα έχει σαν αποτέλεσμα την αύξηση των κερδών για λίγους και την επέκταση της φτώχειας για τους πολλούς.

Η ανεργία παρά τις δηλώσεις της κυβέρνησης είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα για την ελληνική οικονομία, τον Έλληνα πολίτη.

Η Ελλάδα κατέχει μία από τις πρώτες θέσεις μεταξύ των χωρών της Ευρωζώνης και τα ποσοστά ιδιαίτερα στις γυναίκες και στους νέους είναι εφιαλτικά. Στις γυναίκες φθάνει στο 15% σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, στους άνδρες 19%, και 26,6% στους νέους άνδρες και νέες γυναίκες. Τα προβλήματα είναι με-

γάλα και το μέλλον, αν συνεχισθεί αυτή η πολιτική, φαντάζει ζοφερό.

Η οδηγία Μπολκενστάιν παρά τις όποιες τροποποιήσεις διατηρεί το περιεχόμενό της και η εφαρμογή της θα αυξήσει την ανεργία και την εργασιακή ανασφάλεια.

Μην ξεχνάμε τις απαιτήσεις

του ΣΕΒ πριν καν ψηφισθεί για μεταφορά εργαζομένων από την Βουλγαρία στην Μακεδονία για να εργασθούν με μισθούς Βουλγαρίας στις εκεί ελληνικές επιχειρήσεις αυξάνοντας όπως καταλαβαίνετε ακόμη περισσότερο την ανεργία για τους κατοίκους της περιοχής.

Είναι συνεπώς μεγάλη ευθύνη όσων ψήφισαν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο την οδηγία (Ν.Δ.) ή διευκόλυναν την ψήφισή της με την αποχώρησή τους (ΠΑΣΟΚ).

Υπάρχουν δυσκολίες, υπάρχουν όμως και αισιόδοξα μηνύματα. Οι κινητοποιήσεις των νέων στην Γαλλία διεκδικώντας την απόσυρση του Νομοσχεδίου Ντε Βιλπέν που προβλέπει την απόλυση νέων μέχρι 26 χρονών χωρίς αποζημίωση, μας γεμίζει ελπίδα. Ο κ. Οδυσσεύς Κυριακόπουλος, ως Πρόεδρος του ΣΕΒ ήδη έχει σπεύσει να ζητήσει την εφαρμογή του μέτρου και στην Ελλάδα.

Τα πάντα όμως εξαρτώνται από την στάση των εργαζομένων, οι κινητοποιήσεις στη Γαλλία μάς δείχνουν τον δρόμο.

Οι εργαζόμενοι με την αποφασιστικότητά μας και τους αγώνες μας θαβάλουμε φρένο στις διαθέσεις των εργοδοτών και της κυβέρνησης, θα προστατέψουμε και θα διευρύνουμε τις κατακτήσεις

Της Δέσποινας Σπανού
Μέλους του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ

μας. Η Συνέλευση του 4ου Πανερωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ που θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα 4-7 Μαΐου 2006 θα είναι μία κορυφαία στιγμή του κινήματος, μία μεγάλη συνάντηση εργαζομένων, ανέργων, νέων, γυναικών απ' όλη την Ευρώπη για να συζητήσουν, να προβληματισθούν και να αποφασίσουν τα επόμενα βήματα της δράσης τους.

Θα είναι όμως και μία μεγάλη στιγμή αγώνα, αφού πιστεύουμε ότι στη διαδήλωση που θα γίνει θα συμμετάσχουν εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι για να δώσουν μία απάντηση στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που ασκούνται από τις κυβερνήσεις της Ευρώπης. Θα είμαστε όλοι εκεί!

Εκλογές που θύμισαν άλλες εποχές!!

Είναι νοσηρό το φαινόμενο που διαπιστώνεται στους κόλπους του συνδικαλιστικού μας κινήματος και έχει να κάνει με την εμμονή κάποιων συναδέλφων να χρησιμοποιούν οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο θεμιτό ή αθέμιτο, προκειμένου να μην χάσουν από τα χέρια τους την εξουσία.

Αυτοί δεν έχουν τη δυνατότητα να κατανοήσουν ότι μπρος στο γενικό όφελος του σωματείου και των συναδέλφων που αντιπροσωπεύει όλα τα άλλα και ιδιαίτερα η προσωπική φιλοδοξία, που καταλήγει στα όρια της αλαζονείας είναι το λιγότερο που θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ποταπά.

Την 2 και 3 Μαρτίου 2006 πραγματοποιήθηκαν εκλογές για την ανάδειξη οργάνου της Ένωσης Αστυνομικών Υπαλλήλων Ν. Ευβοίας. Δυστυχώς οι εκλογές διεξήχθησαν υπό το κράτος τρομοκρατίας, απειλών, εκβιασμών και χειραγωγημένων συνειδήσεων. Εγώ και οι Γαλάνης Κων/νος, Καραντώνιας Θανάσης και Παύλου Σωτήρης, σύντροφοί μου, μέλη του απερχόμενου Δ.Σ., είχαμε από τις 28-2-2006 ενημερώσει τους συναδέλφους μας στην Εύβοια για περίεργες κινήσεις του απερχόμενου προεδρείου. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 5 του καταστατικού της Ένωσης μας: «Την επομένη της ημερομηνίας λήξης υποβολής υποψηφιοτήτων το Δ.Σ. προτείνει την ανακήρυξη των υποψηφίων και εκτυπώνει ενιαίο ψηφοδέλτιο των υποψηφίων για τα όργανα Δ.Σ., Ε.Ε. και τους αντιπροσώπους του Σωματείου. Η αναγραφή των υποψηφίων γίνεται με μοιόμορφα στοιχεία και απόλυτη αλφαβητική σειρά. Τα ψηφοδέλτια μαζί με τους μοιόμορφους και ισομερείς φακέλους παραδίδονται από το Δ.Σ. στην εφορευτική επιτροπή πριν την έναρξη της ψηφοφορίας». Σε επανειλημμένες κρούσεις μας για την ακριβή εφαρμογή του καταστατικού, το προεδρείο της Ένωσης και ιδιαίτερα ο Γενικός Γραμματέας αυτής, ή μας μιλούσε για δικιά τους κυβέρνηση και για παιχνίδι στο δικό τους γήπεδο με τους δικούς τους όρους! Η μας απέ-

φυγε εντέχνως.

Αποτέλεσμα των ανωτέρω ενεργειών ήταν να μην έχουμε καμία ενημέρωση περί του θέματος και το απερχόμενο και νυν προεδρείο να έχει στην κατοχή του μέρες πριν τις εκλογές ψηφοδέλτια, τα οποία μοίραζε σταυρωμένα! Η απαράδεκτη και κατακριτέα αυτή ενέργειά τους αποδείχθηκε περίτρανα, όταν κατά την διάρκεια των εκλογών και περί ώρα 11:00 στις 3 Μαρτίου 2006 συνάδελφος λειτουργώντας κάτω από πίεση αντί να ρίξει στην κάλπη σφραγισμένο φάκελο που έλαβε από τον πρόεδρο της εφορευτικής επιτροπής, έριξε φάκελο διπλωμένο στα δύο ασφράγιστο με προσημειωμένο ψηφοδέλτιο! Ο συγκεκριμένος φάκελος απομονώθηκε και κατά την διαλογή ακυρώθηκε. Το εντός αυτού ψηφοδέλτιο είχε σταυρωμένα τα ονόματα αυτών που πλειοψήφισαν στις εκλογές και μας είχαν αρνηθεί επίμονα την εφαρμογή του άρθρου 16 παρ. 5 του καταστατικού μας.

Αυτή δυστυχώς είναι η ωμή αλήθεια, η οποία δείχνει την έλλειψη συνδικαλιστικής συνείδησης, συναδελφικής άμιλλας, και πάνω από όλα ευαισθησίας. Οι συνάδελφοι στην Εύβοια ψήφισαν κάτω από την ασφυκτική πίεση του 5-0 (Συμβούλιο Μεταθέσεων), όπου ο απερχόμενος και νυν πρόεδρος της Ένωσης και μέλος του ανωτέρω συμβουλίου ψήφισε υπέρ αρνητικών μεταθέσεων συναδέλφων!! Υπήρξαν συνάδελφοι που ψήφισαν φοβισμένοι σκεπτόμενοι την ιδιομορφία του Νόμου εξαιτίας των μεγάλων χιλιομετρικών αποστάσεων. Μόνο με τέτοια τερτίπια είχαν την δυνατότητα να πετύχουν το

σκοπό τους και τα κατάφεραν εν μέρει, γιατί μπροστά τους θα μας βρίσκουν πιο δυναμικά από κάθε άλλη φορά σε οποιαδήποτε άσκοπη ενέργεια προβαίνουν.

Συνάδελφοι-ες όσοι μας ψήφισαν, αφήψισαν τις απειλές και τις φρούδες υποσχέσεις και είναι άξιοι συγχαρητηρίων. Αντιστάθηκαν σθεναρά στην αρρωστημένη νοοτροπία του «βουλευμένου» συνδικαλιστή, αυτού που αφηλώντας το ρόλο του εντάχθηκε στο δυναμικό πολιτικών προσώπων, κομματικοποιώντας το θεσμό και καταδικάζοντας ελαφρά τη καρδιά κατά καιρούς συναδέλφους και τις οικογένειές τους. Όλοι όσοι αισθανόμαστε από τα τραγελαφικά αυτά συμβάντα θιγμένοι επιφυλασσομέθα παντός νομίμου δικαιώ-

ματός μας.

Κάποιοι συνδικαλιστές αδυνατούν να συνειδητοποιήσουν ότι βρίσκουμε σε δύσκολη καμπί, τα προβλήματά μας διογκώνονται καθημερινά και η συνδικαλιστική απραξία είναι ό,τι χειρότε-

Γράφει ο Νίκος Γεωργόπουλος
Μέλος του Δ.Σ. της Ένωσης Αστυνομικών Υπαλλήλων Εύβοιας

ρο θα μπορούσε να περιμένει ο κλάδος μας αυτούς τους χαλεπούς καιρούς. Ήρθε η ώρα της αντίδρασης, συνείδηση δεν θα γίνουμε ποτέ, ούτε και αμέτοχοι πρέπει να είμαστε, ιδιαίτερα τώρα που πλην της μόνιμα ευνοημένης κοινωνικά τάξης οι υπόλοιπες βαρυνγκωθούν.

Δείτε το δρόμο σε όσους συνδικαλιστές δεν μπορούν να ξεφύγουν από την κομματική ομπρέλα, σε όσους οσφυοκάμπτες αλλάζουν «πιστεύω» ανάλογα με το ποιος κυβερνά μόνο και μόνο για να περνάν αυτοί καλά.

Επιλέξτε πρόσωπα που έχουν το τσαγανό να ορθώσουν ανάστημα απέναντι στην εξουσία.

Φτάνουν πια οι ασύστολες υποσχέσεις που δεν οριοθετούνται και μας έχουν εγκλωβίσει σε ανούσια αναμονή την στιγμή που το λειτουργημά μας γίνεται καθημερινά πιο δύσκολο και πιο επικίνδυνο.

Αλήθεια πόσο καιρό έχουμε να αντιδράσουμε σε κάτι; Επιτέλους κύριοι υπεύθυνοι της απραξίας ξυπνήστε

Όχι άλλη αναμονή, θέλουμε άμεσες λύσεις στα προβλήματά μας.

Ανάhuση Στα Γεγονότα

Αναφαίρετο δικαίωμα ο συνδικαλισμός στις ένοπλες δυνάμεις

Ο συνδικαλισμός είναι απαραίτητο συστατικό μιας δημοκρατικής κοινωνίας, κριτήριο της προόδου μιας χώρας και αναπόσπαστο στοιχείο του σύγχρονου πολιτισμού.

Αποτελεί θεμελιώδες συνταγματικό δικαίωμα, αλλά και δικαίωμα που απορρέει από το άρθρο 23, παρ. 4 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθώς και από διεθνείς συμβάσεις, τις οποίες η Ελλάδα έχει κυρώσει.

Καμία κατηγορία εργαζομένων δεν μπορεί να εξαιρεθεί από το δικαίωμα αυτό, συμπεριλαμβανομένων και των Ελλήνων πολιτών που εργάζονται ως ένοπλοι (αξιωματικοί, υπαξιωματικοί και οπλίτες) στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Ξέρουμε ότι η ιδέα του συνδικαλισμού στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων ξαφνιάζει, προβληματίζει ή είναι και αδιανόητη για πολλούς συμπολίτες μας. Όμως, παρόμοια αντιμετώπιση είχε στο ξεκίνημά του και ο συνδικαλισμός στα Σώματα Ασφαλείας, που αποτελεί πλέον κάτι το φυσιολογικό και θεσμικά κατοχυρωμένο με το νόμο 2265/1994. Επομένως είναι λογικό να περιμένει κανείς ότι θα ακολουθήσει ο συνδικαλισμός και στις Ένοπλες Δυνάμεις, πολύ περισσότερο που αυτό ήδη συμβαίνει σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, όπως προκύπτει από την ύπαρξη και τη δράση της «Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Στρατιωτικών Ενώσεων» (European Federation of Military Associations) όπου συμμετέχουν ενώσεις από 22 χώρες που εκπροσωπούν συνολικά 500 χιλιάδες στρατιωτικούς.

Στη χώρα μας, το πρώτο βήμα έγινε με την ίδρυση του σωματίου με την επωνυμία «Ένωση Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων» (ΕΑΕΔ). Το καταστατικό της Ένωσης, με ημερομηνία 23 Ιανουαρίου 2005, κατέθεσε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών στις 27.5.05, με αίτηση για ανακήρυξη, με βάση το νόμο για το συνδικαλισμό στα Σώματα Ασφαλείας, δεδομένου, ότι συνταγματικά ισχύει για τους στρατιωτικούς ό,τι και για τα σώματα ασφαλείας.

Είναι αξιοσημείωτο ότι η ΕΑΕΔ αναγνωρίστηκε ως συνδικαλιστική οργάνωση και γράφτηκε στο ειδικό βιβλίο που τηρεί το δικαστήριο, με βάση την απόφαση 5265/2005. Δυστυχώς, όμως, την ακύρωση της απόφασης αυτής ζήτησε με την άσκηση έφεσης στις 28/11/05 ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών Αθηνών κ. Ι. Διώτης.

Ωστόσο, οι σκοποί της «Ένωσης Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων» είναι καθ' όλα νόμιμοι και εντός των πλαισίων του Συντάγματος, σύμφωνα με έγκυρους νομικούς. Αξίζει να τους αναφέρουμε:

1. Η ανάπτυξη συναδελφικών δεσμών μεταξύ των Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων.

2. Η ανάπτυξη και εξύψωση του επαγγελματικού, κοινωνικού και πολιτιστικού επιπέδου των Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων.

3. Η βελτίωση, προστασία και προαγωγή της θέσης των Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων ως μελών του κοινωνικού συνόλου και εργαζομένων σε μια δημοκρατική και δικαιοκρατούμενη κοινωνία.

4. Η επικοινωνία και συνεργασία με ομοειδείς ενώσεις άλλων χωρών ή διεθνείς, με τον αυτονόητο περιορισμό που συνεπάγεται η υποστήριξη των αμυντικών αναγκών της χώρας και της φύσης του επαγγέλματος.

5. Η μελέτη και υποβολή εισηγήσεων και προτάσεων αναφορικά με τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας, την επιμόρφωση και εν γένει τα ζητήματα επαγγελματικής κατάρτισης των Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων προς ενίσχυση και της αμυντικής αποτελεσματικότητας της χώρας, χωρίς την υπέρβαση των ορίων που προσδιορίζονται από τις ιδιομορφίες, την αποστολή και ιδιαίτερα τον εθνικό, κοινωνικό και υπερεθνικό χαρακτήρα των Ενόπλων Δυνάμεων.

6. Η προάσπιση της προσωπικής ελευθερίας, της αξιοκρατίας, της ελευθερίας της σκέψης, του λόγου, της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών και των δημοκρατικών ελευθεριών, υπό την αυτονόητη υποχρέωση αυστηρής τήρησης κάθε απορρήτου που σχετίζεται με την άμυνα και εθνική ασφάλεια της χώρας και με τρόπο που σέβεται την οργανωτική ιεραρχική δομή και την επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα των Ενόπλων Δυνάμεων.

7. Η ανάδειξη του ιστορικού και σύγχρονου ρόλου των Ελλήνων Αξιωματικών ως παράγοντα εγγύησης της εθνικής ανεξαρτησίας και εμπέδωσης του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Σύμφωνα με το Σύνταγμα, δεν προβλέπεται η απεργία για τα Σώματα Ασφαλείας και τις Ένοπλες Δυνάμεις, πρόβλεψη με την οποία συμμορφώνεται ρητά το Καταστατικό της ΕΑΕΔ αναφέροντας στο άρθρο 3 ότι «απαγορεύεται ρητά στην Ένωση και τα μέλη αυτής η κήρυξη και η συμμετοχή σε απεργία».

Δεν κατανοούμε, λοιπόν, γιατί κινήθηκαν οι μηχανισμοί κατά της ύπαρξης του σωματίου.

Οφείλουμε να εξάρουμε τη συμπαράσταση που παρέχουν στην προσπάθεια για το συνδικαλισμό στις Ένοπλες Δυνάμεις οι ομοσπονδίες των εργαζομένων στα Σώματα Ασφαλείας, οι οποίες πήραν επάνω τους και την πρώτη ανοικτή συγκέντρωση για το θέμα που έγινε στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Χολαργού στις 10/1/2006. Χρειάστηκε η δική τους συνδιοργάνωση, διότι την προηγούμενη της συγκέντρωσης είχε εκδοθεί από το Πρωτοδικείο Αθηνών προσωρινή διαταγή αναστολής της λειτουργίας της ΕΑΕΔ.

Ο ΣΥΝ συμμετείχε στην συγκέντρωση και χαιρέτησε την προσπάθεια για το συνδικαλισμό στις Ένοπλες Δυνάμεις, όπου υπάρχουν προβλήματα μισθολογικά και συνθήκες δουλειάς που μόνο συλλογικά μπορούν να διεκδικηθούν.

«Είμαστε εργαζόμενοι - είπε ένας από τους αξιωματικούς που πήραν το λόγο στη συγκέντρωση που προαναφέραμε - με χαμηλότερες αποδοχές, δοκιμαζόμενοι κάθε χρόνο με το άγχος μιας απρόβλεπτης μετάθεσης, λειτουργώντας σ' ένα πλαίσιο συνεχούς αβεβαιότητας».

Πρέπει να αποκρουστεί η παρωχημένη αντίληψη που θέλει τους εργαζόμενους στις Ένοπλες Δυνάμεις ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας, με απαράδεκτους περιορισμούς ή και άρνηση των εργασιακών και δημοκρατικών δικαιωμάτων τους. Και είναι εντελώς απορριπτικό τα δικαιώματα αυτά να θεωρούνται υπονομευτικά της αναγκαίας πειθαρχίας, την οποία δεν κλονίζει η δημοκρατία αλλά η αναξιοκρατία, η ευνοιοκρατία και συνθήκες εργασίας που δεν ταιριάζουν σε υπεύθυνους πολίτες.

Του Πάνου Τριγάζη μέλους της Π. Γ., υπεύθυνου για την εξωτερική πολιτική και άμυνα του ΣΥΝ

Η επιστολή ενός πυροσβέστη προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης κ. Βύρωνα Πολύδωρα

κ. Υπουργέ

Έχουν περάσει δύο ολόκληρα χρόνια από την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας από την Ν.Δ. και ήδη διανύουμε τον τρίτο χρόνο χωρίς ωστόσο να υπάρχει η παραμικρή ένδειξη ότι η κυβέρνηση έχει τη διάθεση να υλοποιήσει τις δικές της προεκλογικές υποσχέσεις.

Γιατί κ. Υπουργέ ουδέποτε υλοποιήσατε την δική σας προγραμματισμένη εξαγγελία που ήταν και βασικό στοιχείο της προεκλογικής σας καμπάνιας για αύξηση του Βασικού Μισθού του Ανθυποπυραγού και αντιστοίχων από τα 720€ στα 860€ και μάλιστα άμεσα από 1-1-2004.

Γιατί κ. Υπουργέ παραπέμφατε στις Ελληνικές καλένδες, όπως και η προηγούμενη κυβέρνηση, το καθολικό αίτημα για αναγνώριση του επαγγέλματός μας ως επικίνδυνου και ανθυγιεινού για το οποίο επίσης πολλάκις είχατε δεσμευθεί ότι θα ικανοποιούσατε όταν γίνετε Κυβέρνηση και αντ' αυτού μας εξαπατήσατε χορηγώντας μας ένα ψευτοεπίδομα 14,4€ το μήνα.

Οι τόσο νεκροί συνάδελφοι που έφυγαν την ώρα της ακίνδυνης για σας άσκησης των καθηκόντων τους και η πλήρης αποδοχή, του δικαίου του αιτήματος από σύμπασα την κοινωνία (πολιτικά κόμματα, φορείς, πολίτες, Μ.Μ.Ε. κ.λπ.) δεν σας έχουν πείσει ακόμη ότι το επάγγελμα του Πυροσβέστη ή του Αστυφύλακα είναι επικίνδυνο και ανθυγιεινό;

Γιατί κ. Υπουργέ δεν καλύπτονται οι χιλιάδες κενές οργανικές θέσεις που υπάρχουν σ' όλα τα Σώματα Ασφαλείας με αποτέλεσμα να διακυβεύεται σοβαρά το αναφαίρετο και συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα του Έλληνα πολίτη να αισθάνεται ότι ζει και δημιουργεί

γεί σε ασφαλές περιβάλλον;

Γιατί κ. Υπουργέ δεν εφαρμόζονται επιτέλους οι διατάξεις του άρθρου 36 του ν. 1568/85 και δεν εκδίδονται τα σχετικά Π.Δ. τα οποία θα ορίζουν ειδικούς κανόνες για την εφαρμογή των μέτρων υγιεινής, ασφάλειας και προστασίας της υγείας στις δραστηριότητες του ενστόλου προσωπικού των Σ. Α. που παρουσιάζουν εγγενείς ιδιαιτερότητες;

Γιατί κ. Υπουργέ η προεκλογική σας αμετροέπεια μετατράπηκε σε μετεκλογική μικροπρέπεια και απομακρύνεσθε ολοένα και περισσότερο από την ικανοποίηση των χρονιζόντων αιτημάτων μας; Παραβλέπετε το γεγονός ότι με την αδιαφορία και προκλητική στάση σας έχετε προκαλέσει αγανάκτηση και

αναβρασμό στο προσωπικό των Σ. Α. που επωμίζεται το βάρος της εμπέδωσης του αισθήματος ασφάλειας στους πολίτες αυτής της χώρας;

κ. Υπουργέ
με την παρελκυστική πολιτική

Του Νίκου Ηλ. Χανιά Αντιπύραρχου Μέλους Δ.Σ. ΠΟΕΥΠΣ

και την αναβλητικότητα για όλα τα προαναφερόμενα προβλήματα μας αλλά και για πολλά άλλα θεσμικά και οικονομικά μας θέματα, πολύ γνωστά και άλυτα από εσάς, όπως:

Αντικειμενικές κρίσεις, προαγωγές, μισθολόγιο, βαθμολόγιο, χορήγηση χιλιάδων οφειλομένων ρεπό και αδειών, αμοιβή νυχτερινής εργασίας, αργιών κ.ά.

Επίσης δεν διαφαίνεται καμία πρόοδος και γι' αυτό προφανώς δεν ευθύνεται ούτε η "προπαγάνδα" των κομμάτων της Αριστεράς, ούτε το κακό ΠΑΣΟΚ παρά μόνο η Κυβέρνησή σας.

κ. Υπουργέ
Όλοι εμείς οι εργαζόμενοι στα Σ.Α., Αστυνομικοί, Πυροσβέστες και Λιμενικοί, σας προκαλούμε μέσα από τις γραμμές της εφημερίδας "Εκτός Υπηρεσίας" να μας πείτε έστω και ένα μέτρο που λάβατε ως κυβέρνηση για την βελτίωση των συνθηκών εργασίας μας ή για την ικανοποίηση οικονομικού ή θεσμικού χαρακτήρα αιτήματός μας.

— Καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο που μόλις αναλάβατε.

— Αναμένουμε την απάντησή σας.

Συνδικαλισμός στις ένοπλες δυνάμεις ή το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω

Η Ένωση Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων (η Ε.Α.Ε.Δ.) με την 5265/27-5-2005 απόφαση του Πρωτοδικείου της Αθήνας είναι μια πραγματικότητα. Οι αξιωματικοί πλέον συνδικαλιζονται, όπως όλοι οι Έλληνες εργαζόμενοι πολίτες σ' αυτή τη χώρα. Η Ελλάδα έχει δημοκρατικό πολίτευμα και αυτονόητο είναι ότι ο συνδικαλισμός είναι ένα από τα «κομμάτια» της Δημοκρατίας. Δυστυχώς όπως θα δούμε παρακάτω, το αυτονόητο δεν είναι σε όλους... αυτονόητο!!!

Πριν συνεχίσουμε, να γυρίσουμε περίπου 20 χρόνια πίσω και να φέρουμε στη μνήμη την Ε.Κ.Α. (Ένωση Κατωτέρων Αστυνομικών). Ήταν η πρώτη προσπάθεια συνδικαλισμού στα σώματα ασφαλείας. Οι πρωταγωνιστές αυτής της προσπάθειας είχαν πολλές επιπτώσεις. Άλλοι αποτάχθηκαν, άλλοι εξαναγκάστηκαν σε παραίτηση (λόγω πολλών μεταθέσεων), σε κάποιους μάλιστα δημιουργήθηκαν και πολλά προβλήματα υγείας. Σήμερα ο συνδικαλισμός στους αστυνομικούς, τους πυροσβέστες και τους λιμενικούς είναι μια πραγματικότητα που δεν αμφισβητείται από κανένα όπως δεν αμφισβητείται ο συνδικαλισμός στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Μήπως κάτι ανάλογο θα συμβεί και στις ένοπλες δυνάμεις; Μήπως μετά από διώξεις και αγώνες θα ξημερώσει μια μέρα που η συνδικαλιστική εκπροσώ-

πηση των αξιωματικών θα είναι δεδομένη όσο δεδομένη είναι σήμερα η συνδικαλιστική εκπροσώπηση των εργαζομένων στα σώματα ασφαλείας; Ο γράφων είναι σίγουρος γι' αυτό. Ό,τι και να γίνει η κοινωνία πάει μπροστά. Το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω.

Οι πολέμοι αυτού του συνδικάτου πρόβαλαν ένα επιχείρημα που (σύμφωνα με τον γράφοντα) πρέπει να περιληφθεί στις θεατρικές επιθεωρήσεις του επόμενου χειμώνα. Διακυβεύεται η πειθαρχία του στρατεύματος, όταν συνδικαλιζονται οι αξιωματικοί. Αν ήταν έτσι τα πράγματα θα είχαν ρημάξει τα νοσοκομεία αφού συνδικαλιζήθηκαν οι γιατροί και θα είχαν πάψει τα παιδιά τους αφού συνδικαλιζήθηκαν οι δάσκαλοι.

Οι αξιωματικοί λοιπόν, συγκρότησαν συνδικαλιστικό (επαναλαμβανόμε συνδικαλιστικό) σωματείο. Δηλαδή διεκδικούν καλύτερο μεροκάματο, συνθήκες δουλειάς, καλύτερη σύνταξη και γενικά διεκδικούν ό,τι όλοι οι εργαζόμενοι, ένοπλοι και μη. Δημόσιες συγκεντρώσεις της Ε.Α.Ε.Δ. έγιναν στη Λάρισα και στη Θεσσαλονίκη (στις 14/12/2005). Κοινή παραδοχή είναι ότι το ενδιαφέρον των αξιωματικών της Βόρειας Ελλάδας ήταν μεγάλο. Σίγουρα κάποιοι δεν περίμεναν τέτοιο ενδιαφέρον.

Η επόμενη δημόσια συγκέντρωση προγραμματίστηκε από

Του Νικητή Σγούρου μέλους του Τμήματος του ΣΥΝ για τα Σώματα Ασφαλείας

την Ε.Α.Ε.Δ. να γίνει στην Αθήνα στις 10/1/2006 στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Χολαργού. Εδώ το ενδιαφέρον φαινόταν ακόμα μεγαλύτερο. Όμως στις 9-1-2006 ο κ. Εισαγγελέας Πρωτοδικών Αθηνών άσκησε έφεση κατά της απόφασης 5265/2005 του Πρωτοδικείου της Αθήνας και η Ε.Α.Ε.Δ. «θρέθηκε στον πάγο». Μέχρι να εκδικαστεί η έφεση, δεν μπορεί να προδίδει οπιοιαδήποτε δραστηριότητα.

Στις 10/1/2006 στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Χολαργού έγινε ημερίδα από τις ομοσπονδίες των εργαζομένων στα σώματα ασφαλείας με θέμα «Συνδικαλισμός στις ένοπλες δυνάμεις». Ο αγώνας συνεχίζεται.

Ενοστάσεις...

Στο Αστυνομικό Τμήμα

Πάλι εδώ. Στο Τμήμα. Πάλι ώρες αναμονής. Ο ίδιος κουρασμένος αλλά ευγενικός υπάλληλος. Ντυμένος πολιτικά. Όπως οι περισσότεροι εκεί μέσα. Με ιώβεια υπομονή θα την ρωτήσει και θα συμπληρώσει την δήλωση. Το έντυπο. Για την κλοπή!

Στους τελευταίους 5 μήνες είναι η δεύτερη φορά. Που την κλέβουν! Η ταπεινώση και η πίκρα την κάνουν κουρέλι. Η επίγνωση ότι έγινε στόχος ληστείας την βύθισε στην κατάθλιψη. Έκλαψε από τα νεύρα της. Θλιβεται που μαζί με τις πιστωτικές κάρτες και την ταυτότητα χάθηκαν και προσωπικά αντικείμενα φορτωμένα αναμνήσεις. Η φωτογραφία του πατέρα. Και μία δικιά της όταν ήταν μικρή. Κατάξανθη, όμορφη, τροφαντούλα και χαμογελαστή. Δεν έχει πώς να τα αντικαταστήσει.

Δίπλα της περιμένουν μερικοί οικονομικοί μετανάστες. Ο πρόσφατος νόμος που προέβλεψε αυτοδικαίως τη διαγραφή από τον κατάλογο ανεπιθύμητων για όσους αλλοδαπούς είχαν εισέρθει παράνομα αλλά έγιναν νόμιμοι δεν προέβλεψε τη διαδικασία «αυτοδικαίως διαγραφής». Έτσι αρκετοί ενώ είναι κάτοχοι άδειας διαμονής, που σημαίνει ότι έχουν ελεγχθεί από τις Αρχές, εξακολουθούν να είναι καταχωρισμένοι σε αυτόν με άμεσο αποτέλεσμα την απαγόρευση επιστροφής στην Ελλάδα αν βγουν εκτός και τον μόνιμο φόβο της παρανομίας. Ξένου που τρέχουν για να τακτοποιήσουν τα χαρτιά τους. Φτωχοί και προβληματικοί. Στην επικοινωνία τους με τους αρμόδιους. Κουβαλάνε μαζί τους το στίγμα της χώρας που τους ανάθρεψε. Το χρώμα και την βαρύγδουπη και ακατανόητη γλώσσα της. Χάνουν το μεροκάματό τους για μία υπόσχεση, περιμένουν ένα κομμάτι χαρτί. Οι αλλοδαποί δέχονται καθημερινά την ταπεινώση. Την άρνηση να τους θεωρήσουν ίσους με τους άλλους. Εργάτες. Μετανιώνουν που ήρθαν αλλά και που να πάνε. Φεύγουν από την φτώχεια και την μιζέρια του τόπου τους. Εδώ μπαίνουν στην ανωνυμία και τον εξευτελισμό. Εδώ τους κλέβουν με το γάντι. Τους ζητάνε παράβολα που τα ακριβοπληρώνουν, ανεξάρτητα αν εγκρίνεται ή όχι η αίτησή τους. Δύσκολα θα βρουν το δικίο τους αφού το πρώτο που τους ζήτησε είναι να ξέρουν την ελληνική. Πότε να την μάθουν και με ποιον; Πρώτοι στην τέχνη της απάτης οι μεσάζοντες. Αυτοί που τους υποσχέθηκαν και την ελληνοποίηση. Πάντα ηγείται της ομάδας ένας μάγκας. Ο γραμματισμένος της «παρέας» είναι ο δικηγόρος, το σάϊνι που τους υποσχέθηκε ότι θα τους βοηθήσει με το αζήμιωτο. Τους τα πήρε και ακόμα να φανεί. Με την άδεια παραμονής.

Κάτω στην είσοδο γίνεται σαματάς. Έφερναν έναν ναρκομανή που μέσα στην θολούρα του έσπασε την πόρτα ενός φαρμακείου για να κλέψει τα φάρμακα τα οποία τα θεωρεί δικά του. Την πρέζα. Η απομόνωση που διαθέτει το τμήμα είναι ένα δωμάτιο κοντά στην είσοδο. Κλειδώνεται απ' έξω και ο άνθρωπος μέσα θέλει να την σπάσει. Την πόρτα αλλά δεν τα καταφέρνει. Είναι σιδερένια. Η έλλειψη κυβερνητικής πολιτικής για τους ναρκομανείς και η απουσία νομοθετικής ρύθμισης για τους χρήστες τον προώθησαν στο Τμήμα, αφού του έκλεψαν την ιδιότητα του πολίτη με ειδικές ανάγκες. Δίπλα ο ιδιοκτήτης. Περιμένει να του πάρουνε κατάθεση και να πάει σπίτι του. Δεν θα του πληρώσουν τη ζημιά. Ξέρει ότι κανείς δεν θα τον δικαιώσει. Το κράτος τον αφήνει έκθετο σε οποιονδήποτε ληστή. Οι αστυνομικοί είναι λίγοι και δεν μπορούν να προσφέρουν την προστατευτική τους ασπίδα παρά αν θα βρεθούν αυτόπτες μάρτυρες.

Όταν πηγαίνουν για δουλειά, παίρνουν μαζί τους και τα ηλεκτρικά καλοριφέρ ή τον ανεμιστήρα τους -ανάλογο με τον καιρό- καθώς δεν διαθέτουν ούτε θέρμανση ούτε κλιματιστικό. Αυτά και άλλα χειρότερα περιλαμβάνει ο ογκωδέστατος φάκελος που παρέδωσε το προεδρείο της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων (ΠΟΑΣΥ) στην καινούργια ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ. και το νέο υπουργό Δημόσιας Τάξης και αφορά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν όλες οι Ενώσεις των Αστυνομικών - μέλη της σε όλη την Ελλάδα. Είναι άνθρωποι παντός καιρού, για όλες τις δουλειές και μάλιστα τζάμπα, διότι οποιοσδήποτε άλλος υπάλληλος θα πληρωνόταν και τις υπερωρίες του και τα νυχτερινά του. Ο αστυνομικός έχει και τις αρμοδιότητες να ενημερώνει και να διευκολύνει τους πολίτες, να διεκπεραιώνει ζητήματα καθημερινότητας και να αναπτύσσει επαφές και συνεργασίες με φορείς και υπηρεσίες. Πότε και πώς να ανταποκριθεί σε τόσες υποχρεώσεις;

Στο τμήμα όλοι αυτοί οι άνθρωποι έχουν ένα κοινό παρονομαστή. Όλους κάποιος τους έχει κλέψει. Εμένα το πορτοφόλι, του ξένου την αξιοπρέπεια, του ναρκομανή την ιδιότητα του ασθενούς, του ιδιοκτήτη την ασφάλεια της περιουσίας του αλλά ο πιο αδικημένος είναι ο αστυνομικός που στερείται σεβασμού απέναντι στην δύσκολη εργασία του.

Γράφει η
Ευγενία Ηλιοπούλου

Η δίκη σε Β' βαθμό των μελών της «17N» συνεχίζεται Για την έκθεση μελών της «17N» στο Πολυτεχνείο

Από τον παλιό φίλο και τακτικό αναγνώστη **Βένιο Αγγελόπουλο** πήρα την παρακάτω επιστολή. Αναφέρεται σε σχόλιό μου για την έκθεση καλλιτεχνημάτων τριών κατάδικων για τη «17N» στο Πολυτεχνείο, τις μέρες του γιορτασμού της εξέγερσης της 17ης Νοέμβρη:

Γράφει: «Προφανώς, ένας δολοφόνος έχει το δικαίωμα να εκθέσει πίνακες [πάλι καλά, για άλλους δεν είναι καθόλου προφανές]. Σε εκθετήρια όμως. Σε γκαλερί» [ξέρεις άραγε καμιά γκαλερί πρόθυμη για μια τέτοια έκθεση;]. Θεωρείς δηλαδή δολοφόνους όλους τους καταδικασμένους της υπόθεσης 17N. Μα μόνο δύο εκθέτουν: ο μεν Βασίλης Ξηρός δεν καταδικάστηκε για αυτουργία αλλά για συμμετοχή στις ενέργειες, ο δε Ηρακλής Κωστήρης κατηγορήθηκε για μια ντουζίνα φόνους και καταδικάστηκε μόνο για τον ένα (προ 18ετίας) γιατί σ' όλους τους άλλους κατάφερε να βρει αποδεικτικά στοιχεία για το άλλοθι του. Και οι δύο αρνούνται και έχουν εφεσβάλει την απόφαση. Εσύ τους αποκαλείς «δολοφόνους» και όχι «μέλη μιας δολοφονικής οργάνωσης» (δεδομένου ότι τέτοια θεωρείς τη «17N»). Τα περί συλλογικής ευθύνης τα γνωρίζεις;

Λες επίσης: «Ο συμβολισμός που εκπέμπεται είναι ότι ορθώς καπηλεύτηκαν οι φονιάδες την ηρωική [μήπως εννοείς ιστορική;] ημερομηνία για να δολοφονούν». Πρόκειται για τελειώς υποκειμενική ανάγνωση. Πολλοί εξύμνησαν το Πολυτεχνείο κατόπιν εορτής: Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής το αναγόρευσε εθνική εορτή όταν ήταν στην εξουσία, αλλά δεν είπε τίποτε την εποχή των γεγονότων. Τα κόμματα της αριστεράς το κατήγγειλαν σαν προβοκάτσια τότε και το εξύμνησαν μετέπειτα. Και ερμηνείες της κατάληψης υπήρξαν πάμπολλες και για όλα τα γούστα. Μεταξύ άλλων και αυτής της «Ε.Ο. 17N»: είναι αδιαμφισβήτητο ότι η οργάνωση είχε αυτή την ημερομηνία σαν αναφορά και πηγή έμπνευσης, είτε συμφωνούμε με την τροπή της έμπνευσης τους είτε όχι. Μιλάς για καπηλεία επειδή διαφω-

νείς μαζί τους, ακριβώς όπως άλλοι μιλούν για καπηλεία όταν κοινοβουλευτικά στελέχη καταθέτουν στεφάνια.

Εγώ έχω άλλη ανάγνωση: Το άσυλο είναι γι' αυτούς που θεωρούν ότι καταπιέζονται, όχι γι' αυτούς που εγώ θεωρώ ότι καταπιέζονται. Δεδομένου ότι οι δύο αυτοί κρατούμενοι θεωρούν τον εαυτό τους αδικώς καταδικασθέντα και το εκφράζουν με μια έκθεση ζωγραφικής, δεν βλέπω πού είναι το πρόβλημα. Με την έκθεση αυτή καλούν σε συμπάρασταση όσους είναι διαθέσιμοι να τους συμπαρασταθούν απέναντι σε μια άδικη κατ' αυτούς καταδίκη - δεν καλούν τον κόσμο να ακολουθηθεί το παράδειγμα της «Ε.Ο. 17N», δεν προπαγανδίζουν την πολιτική γραμμή της οργάνωσης. Και δεν βλέπω γιατί συνειρμικά τους συνδέεις με τους κουκουλοφόρους καταστροφείς.

Απάντηση

Οι εκθέτες ήσαν τρεις και όχι δύο. Πιστεύω δε ότι μπορεί να βρεθεί γκαλερί να τους φιλοξενήσει, αν οι συμπαραστάτες που πέτυχαν να εξασφαλίσουν το Πολυτεχνείο ως εκθετήριο, κινηθούν προς εκείνη την κατεύθυνση. Ηδη ο ζωγράφος κ. Μυταράς (γνωρίζει προφανώς αρκετές γκαλερί) υποστήριξε δημόσια το δικαίωμά τους να εκθέσουν, ακόμα και στο Πολυτεχνείο. Πολύ περισσότερο σε γκαλερί.

Μου τονίζεις το αυτονόητο: ότι θεωρώ τη «17N» δολοφονική οργάνωση. Ποιος σχιζοφρενής δεν θα θεωρούσε δολοφονική μια οργάνωση που δολοφονεί; Το ότι οι δολοφονίες ήταν πολιτικές δεν αλλάζει, βέβαια, τον χαρακτηρισμό της οργάνωσης. Ωστόσο, έχεις δικίο για τον χαρακτηρισμό όλων των μελών της. Έπρεπε να γράψω «μέλη δολοφονικής οργάνωσης», αντί «δολοφόνου». Ορισμένοι καταδικάστηκαν επειδή κρατούσαν πιστόλι και άλλοι επειδή κρατούσαν τσίλιες. Ο συνειρμός όμως τους ταύτισε, όπως τους ταύτισε και με τους καταστροφείς κουκουλοφόρους. Τα περί συνειρμών τα γνωρίζεις;

Για μένα, που υπήρξα και τις

Του **Διονύση Γουσέτη**
Διευθυντή του περιοδικού
«Μαρτυρίες» της Διεθνούς Αμνηστίας

τρεις νύχτες της εξέγερσης εντός του Πολυτεχνείου, η ημερομηνία 17 Νοέμβρη είναι ιστορική, αλλά και ηρωική. Είχα την ευκαιρία να δω ηρωικές συμπεριφορές, απ' αυτές που συνήθως κάνουν μεθυσμένοι ή ίσως ντοπαρισμένοι, όπως θα έλεγε σήμερα ένας νηφάλιος παρατηρητής. Αδιαφορώ λοιπόν για τους χαρακτηρισμούς των διαφόρων που μου παραθέτεις. Γράφω τη γνώμη μου και προφανώς η ανάγνωσή μου είναι υποκειμενική, όπως και η δική σου ή του οποιουδήποτε άλλου. Με την άμεση εμπειρία λοιπόν της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, μπορώ να πιστοποιήσω ότι οι δολοφονίες άσπλων και ανύποπτων πολιτών δεν περιλαμβάνονταν στους στόχους ή στην πρακτική των εξεγερθέντων. Συνεπώς, η οικειοποίηση του Πολυτεχνείου από τη «17N», ως πηγή έμπνευσης, αποτελεί καπηλεία. Προφανώς άλλοι, όπως εσύ, έχουν άλλη γνώμη. Όλοι τους δεν θήτευσαν βέβαια στο Πολυτεχνείο και αυτό δίνει το ανάλογο βάρος στη γνώμη ή την «ανάγνωσή» τους.

Έχω όμως και μια απορία στη δική σου «ανάγνωση».

Πιστεύεις πραγματικά ότι όποιος ισχυρίζεται πως καταπιέζεται έχει αυτονόητα δικαίωμα να χρησιμοποιήσει αδιακρίτως το πανεπιστημιακό άσυλο για να ζητήσει συμπάρασταση; Τα περί πανεπιστημιακού ασύλου τα γνωρίζεις;

Για ένα κομμάτι ψωμί

Τις τελευταίες ημέρες ζήσαμε όλοι τα γεγονότα των κινητοποιήσεων των εργαζομένων της ΟΤΟΕ και των Ναυτεργατών.

Κοινά σημεία και των δυο κινητοποιήσεων, τα εργασιακά προβλήματα και αιτήματα των εργαζομένων και τα βίαια επεισόδια μεταξύ εργαζομένων και αστυνομίας.

Σ' αυτό το άρθρο δεν θα ασχοληθούμε με το «δικαίο» ή το «άδικο» των αιτημάτων των εργαζομένων, με τη «σωστή» ή τη «λάθος» μορφή διεκδικήσεων αλλά με τον ρόλο της αστυνομίας στις όποιες κινητοποιήσεις των εργαζομένων.

Έχουμε «συνηθίσει» πολλά χρόνια τώρα, ανεξαρτήτως κυβερνήσεων, να βλέπουμε την αστυνομία στον απαράδεκτο ρόλο του ξυλοφορητή των εργαζομένων.

Η εντολή είναι πολιτική, η ευθύνη κυβερνητική, το αίτημα εργοδοτικό.

Σ' όλες τις περιπτώσεις οι αιτιολογίες και οι δικαιολογίες ίδιες. Επικαλούνται όλοι οι υπεύθυνοι τη δημόσια ασφάλεια και επιρρίπτουν την ευθύνη στην αδιαλλαξία και την πρόκληση των εργαζομένων.

Ο αστυνομικός διατάσσεται να ασκήσει βία. Ας δούμε λοιπόν όλο

αυτό το πλαίσιο.

Ο αστυνομικός, που πληρώνεται από τον φορολογούμενο πολίτη, δηλαδή και από τον τραπεζοϋπάλληλο και από τον ναυτεργάτη διατάσσεται να τους δειρεί.

Ο αστυνομικός δεν έχει το δικαίωμα να αρνηθεί την διαταγή.

Ο καλός αστυνομικός

Γράφει ο
Νίκος Βρυώνης
Μέλος του τμήματος
του ΣΥΝ
για τα Σώματα Ασφαλείας

όχι μόνο πρέπει να δειρεί αλλά να δειρεί αποτελεσματικά δηλαδή να δείξει ιδιαίτερο ζήλο.

Για να δείξει ιδιαίτερο ζήλο θα πρέπει να πειστεί και ο ίδιος για το δίκαιο του ξύλου που δίνει άρα για το άδικο των εργαζομένων. Πρέπει να πειστεί ότι ο εργαζόμενος, ο κάθε εργαζόμενος, είναι καταρχήν αντίπαλος και εχθρός.

Συνέχεια στην 7η σελ.

Ομιλία του Σωτήρη Σιώκου, μέλους της ΚΠΕ του ΣΥΝ στην εκδήλωση του πολιτικού προσωπικού του Υπ. Δημόσιας Τάξης, στις 23 Φεβρουαρίου 2006

✓ Η επίθεση Κυβέρνησης - εργοδοτών στις συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων αποκαλύπτει το χαρακτήρα της εξουσίας αλλά και τα φαινόμενα της συγκυρίας, όπως υποκλοπές - κατασκοπεία, το οργουελικό τοπίο σε διεθνές επίπεδο.

Δεν επιλέγουμε το δρόμο της παθητικότητας αλλά το δρόμο της Αντίστασης. Είμαστε όλοι ναυτεργάτες. Είμαστε όλοι τραπεζοϋπάλληλοι.

✓ Τα τελευταία χρόνια έχουμε αντιληφθεί ότι υπάρχει μια άναρχη μεγέθυνση, όχι ανάπτυξη και δη ανθρώπινη ανάπτυξη.

Το λέμε αυτό γιατί το προσωπικό της Δη-

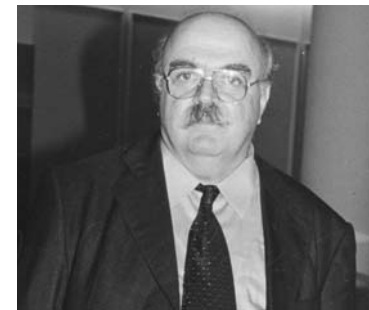
μόσιας Διοίκησης και δη του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης δεν αναγνωρίζεται, δεν αναγνωρίζεται το έργο του.

Όσο για την οικονομική υποβάθμιση και την μη εξομίσωση σε ορισμένα θέματα με το ένστολο προσωπικό, αυτά είναι θέμα κόστους. Αυτή η θεωρία είναι επιλεκτική και ανήκει στα κόμματα που κυβέρνησαν. Όσο για την Αριστερά, όπως λένε οι κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις, μιλά εκ του ασφαλούς. Αυτοί που δεν έχουν ιστορική μνήμη να δουν τις κοινωνικές κατακτήσεις που δέρονται με την ιστορία της Αριστεράς, αρνούνται προτάσεις ρεαλιστικές, όπως:

η φοροκλοπή είναι 2 δισ. ευρώ (μη αποδιδόμενος ΦΠΑ από επιχειρήσεις στα ταμεία του κράτους). Διαθέστε αυτά τα ποσά για την αναβάθμιση της Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Υγείας, Δημόσιας Παιδείας. Η πρόταση για μείωση εξοπλισμών, θεωρείται αντιπατριωτική και επαναστατική.

Ως κυβέρνηση τιμήστε το λόγο σας που κάνατε ως αντιπολίτευση 40 επερωτήσεις για την εργασία πέραν του πενθημέρου. Αποκαταστήστε τη μισθολογική αδικία σε σχέση με το πολιτικό προσωπικό άλλων Υπουργείων.

Εμείς από πεποίθηση είμαστε μαζί σας.

Του
Σωτήρη Σιώκου
μέλους της Κ.Π.Ε. του ΣΥΝ

Η γρίπη των πτηνών και η προστασία της υγείας των εργαζομένων στα σώματα ασφαλείας και στο λιμενικό

Καθημερινές είναι πια οι εξελίξεις στο μέτωπο διάδοσης και εξάπλωσης της γρίπης των πτηνών.

Η ανησυχία του πληθυσμού και η ανασφάλεια για τον τρόπο αντιμετώπισης, πολύ συχνά και με την υπερβολή των μέσων ενημέρωσης, δημιούργησαν συνθήκες πανικού, με ολέθριες συνέπειες για τους πτηνοτρόφους.

Και ενώ οι εξελίξεις γύρω από τη πορεία της γρίπης των πτηνών έφυγαν από την επικαιρότητα και πέρασαν στα ψιλά, η κατάσταση εξακολουθεί να παραμένει σοβαρή και καθημερινά και νέο κρούσμα ανακινώνεται σε διαφορετική χώρα.

Παρά ταύτα το κάθε Υπουργείο που εμπλέκεται στο ζήτημα συνεχίζει να διαμορφώνει τη δική του πολιτική.

Ανακινώσεις από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, ανακινώσεις από το Υπουργείο Υγείας, δημιουργία Ευρωπαϊκού Κέντρου Ελέγχου Λοιμώξεων και Πρόληψης Νοσημάτων.

Αραγε είναι πολύ δύσκολο στη χώρα μας να υπάρξει ένα συντονιστικό όργανο από τα Υπουργεία Αγροτικής Ανάπτυξης, Υγείας, Εσωτερικών, Απα-

σχόλησης, Δημόσιας Τάξης, που θα εκδώσει απλές οδηγίες προς ναυτιλομένους, σε κατανεμητή γλώσσα, ώστε να λαμβάνονται μέτρα υγιεινής από τον πληθυσμό; Μέτρα όπως το πλύσιμο των χεριών, ο τρόπος φροντίδας των οικόσιτων πουλερικών, κ.ά.

Να υπάρξει συντονισμός, ώστε να υπάρξουν μέτρα προστασίας όσων εργαζομένων βρίσκονται στην πρώτη γραμμή για την διάγνωση και εξακρίβωση του ιού, μέτρα που ήδη υπάρχουν στην ιστοσελίδα του ΚΕΕΛΠΝΟ για μια σειρά κλάδους εργαζομένων, και μάλιστα πολύ αυστηρά.

Υπάρχουν μέτρα για τους συνοριοφύλακες, τους κτηνιάτρους, τους εργαζόμενους, -ες στο ΕΚΑΒ, τις νοσηλευτικές μονάδες κ.ά.

Μόνο που σ' αυτά τα μέτρα υπάρχει και η χρήση μέσων ατομικής προστασίας (ΜΑΠ) και χρειάζεται ειδική εκπαίδευση για τον τρόπο χρήσης τους.

Αλήθεια, πόσο γνωστά είναι αυτά τα μέτρα στον κ. Υπουργό Δημόσιας Τάξης και πόσο έχει ενημερώσει τους υφισταμένους του; Μάλλον καθόλου, αφού οι υπουργοί θεωρούν ότι οι νόμοι για την υγεία, υγιεινή και ασφάλεια της εργασίας είναι καθήκον του Υπουργείου Απασχόλησης και όχι δικό τους.

Παρά τις συνεχείς οχλήσεις των συνδικαλιστικών φορέων των σωμάτων ασφαλείας, πυροσβεστών και λιμενικών θρίσκειται ακόμα στη σύσταση επιτροπών και στην διαμόρφωση πορισμάτων για να αποφασίσει αν πρέπει να συστήσει Εσωτερική Υπηρεσία Προστασίας Πρόληψης, για να υπάρξει εκτίμηση επαγγελματικού κινδύνου, να προταθούν τα απαραίτητα μέτρα προστασίας και στη προκειμένη περίπτωση να εκπαιδευτούν όσοι, -ες εμπλέκονται με τη γρίπη των πτηνών για τη χρήση των μέσων ατομικής προστασίας. Οι συνοριοφύλακες πέφτουν κομμάτι μακριά από τη Κατεχάκη.

Οι λιμενικοί που καθημερινά βρίσκονται σε επαφή με μετανάστες που προσπαθούν να φθάσουν στη χώρα μας, όπως και οι αστυνομικοί, πώς θα μάθουν τι μέτρα χρειάζονται για τη προστασία τους και πως θα προστατευτούν και όποιο/-α μετανάστη/-τρια έχει μολυνθεί από τον ιό και πώς θα ενεργήσουν για την παροχή βοήθειας;

Αυτές οι σκέψεις δεν γράφονται για να προκαλέσουν πανικό, αλλά για να διαμορφωθούν από τα αρμόδια συνδικαλιστικά όργανα τα αναγκαία αιτήματα προς την ηγεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης για να παρθούν τα κατάλληλα μέτρα.

Γιατί οι ενημερωμένοι/-ες εργαζόμενοι/-ες μπορούν να παίξουν καθοριστικό ρόλο για τη μη εξάπλωση της νόσου.

Διαφορετικά οι ευθύνες θα βαρύνουν εξ' ολοκλήρου τους υπεύθυνους για την ολιγωρία που επέδειξαν στη μη λήψη των κατάλληλων μέτρων προστασίας, αλλά τότε θα είναι αργά ίσως και η αυτοκριτική δεν θα έχει κανένα νόημα.

Τέσσερα συναρμόδια Υπουργεία (ΥΠΕΣΔΔΑ, Υγείας, Παιδείας, Απασχόλησης) εδώ και δύο χρόνια έχουν σχετικό υπόμνημα για τα ζητήματα υγιεινής και ασφάλειας στο δημόσιο και κωφεύουν.

Σχετικά αιτήματα υπάρχουν και στη Συλλογική Διαπραγμάτευση της ΑΔΕΔΥ, που πάλι μένουν αναπάντητα.

Οι οδηγίες που περιέχονται στην ιστοσελίδα του ΚΕΕΛΠΝΟ του Υπουργείου Υγείας για μια σειρά κλάδους εργαζομένων όσο πιο γρήγορα γίνουν γνωστές τόσο το καλύτερο.

Μόνο που σ' αυτή την περίπτωση είναι φανερό πόσο αναγκαίες είναι οι δομές στο δημόσιο σύστημα υγείας για την υγεία, υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων και η ύπαρξη των Γατρών Εργασίας και των Τεχνικών Ασφαλείας για την υπεράσπιση της υγείας των εργαζομένων και σε συνεργασία με τις νοσοκομειακές επιτροπές λοιμώξεων για την περιφρούρηση της δημόσιας υγείας.

Διαφορετικά η εξάπλωση της νόσου και η πιθανή μόλυνση εργαζομένων θα είναι αναπόφευκτη.

Γράφει η
Ιλιάννα Σακκά
Μέλος της γραμματείας
της ΑΔΕΔΥ - εκπρόσωπος
της ΑΔΕΔΥ στο ΣΥΑΕ

Συνέχεια απ' την 6η σελ.

Το ότι και ο ίδιος (ο αστυνομικός) είναι εργαζόμενος, και έχει προβλήματα, εργασιακά, οικονομικά, θεσμικά, κ.λπ. φαντάζομαι την ώρα που δέρνει δεν (πρέπει να) περνάει από το μυαλό του.

Ας πάρουμε τώρα ένα φανταστικό σενάριο για να δούμε το μέγεθος του προβλήματος, του παραλογισμού, της δύσκολης θέσης που βρίσκεται ένας αστυνομικός. Να δούμε σε τελική ανάλυση τον παραλογισμό όλου αυτού του συστήματος.

Έχουμε ένα φανταστικό αστυνομικό, ετών 45 σήμερα, παντρεμένο με 2 παιδιά. Ο πατέρας του πρώην οικοδόμος, νυν συνταξιούχος, κατάφερε με χίλιους δύο τρόπους να τον βάλει στην αστυνομία ενώ η αδελφή του, ύστερα από αιματηρές οικονομίες της οικογένειας κατάφερε να σπουδάσει οικονομικά και να διοριστεί σε τράπεζα.

Ο μικρότερος αδελφός εργαζεται με μερική απασχόληση και προσπαθεί να τελειώσει και αυτός τις σπουδές του.

Ο πατέρας, ως πρώην οικοδό-

μος, μαθημένος στους αγώνες και τις διεκδικήσεις, (έχοντας γαλουχήσει και τα παιδιά του με τις αρχές αυτές) κατεβαίνει μαζί με τους άλλους συνταξιούχους σε πορεία διαμαρτυρίας έξω από το μέγαρο Μαξίμου.

Ο άτυχος γιος αστυνομικός έχει υπηρεσία αυτήν την ημέρα και καλείται να υπερασπιστεί το Δημόσιο συμφέρον και διατάσσεται να απωθήσει (να δείρει) τους συνταξιούχους. Τι να κάνει, τους ρίχνει ένα χέρι ξύλο, προσπαθώντας να μην πέσει στα χέρια του ο πατέρας του.

Το αν τα κατάφερε, δεν μπορούμε να το ξέρουμε.

Το βράδυ στο σπίτι δεν μιλάει.

Πέρασαν τα χρόνια, ελπίζοντας, να μην ξαναβρεθεί σε τόσο δύσκολη θέση.

Όμως η ζωή παίζει περίεργα παιχνίδια.

Η ΟΤΟΕ κηρύσσει απεργία και πρώτη στους αγώνες η αδελφή του.

Για κακή του τύχη έχει υπηρεσία την ημέρα που οι τραπεζοϋπάλληλοι αποφασίζουν να εμπο-

δίσουν απεργοσπάστες να λειτουργήσουν ένα υποκατάστημα.

Καλείται και πάλι, ο άτυχος αστυνομικός, να υπερασπιστεί το δημόσιο συμφέρον, δηλαδή το συμφέρον των τραπεζιτών, άρα να απωθήσει (να δείρει) τους απεργούς που βρίσκονται έξω από το υποκατάστημα της τράπεζας.

Τι να κάνει και αυτός, αρχίζει να δέρνει, προσπαθώντας να αποφύγει την αδελφή του, μην και αναγκαστεί να της ρίξει καμία ροπαλιά.

Το αν τα κατάφερε, δεν το ξέρουμε μέσα στον γενικό σαματά, αλλά το βράδυ στο σπίτι δεν μιλάει.

Και σαν να μην έφτανε αυτό, λίγες ημέρες αργότερα, ξεκινάει η απεργία των ναυτεργατών.

«Ευτυχώς», σκέφτεται, δεν έχει κανένα συγγενή ναυτεργάτη, πρώτου ή δεύτερου βαθμού.

Επειδή όπως καταλάβαμε όλοι, ο αστυνομικός μας είναι άτυχος, καλείται και πάλι να υπερασπιστεί την δημόσια υγεία και οικονομία (των εφοπλιστών).

Τον στέλνουν στο λιμάνι να

απωθήσει (δείρει) τους ναυτεργάτες και να ελευθερώσει το λιμάνι.

Αυτό που βλέπει όμως τον σοκάρει. Εκτός από τους ναυτεργάτες, υπάρχουν εκατοντάδες άλλοι εργαζόμενοι και νέοι, που σε ένδειξη συμπαράστασης προς τους απεργούς διαδηλώνουν μαζί τους.

Μέσα σ' αυτούς και ο μικρός αδελφός του.

Η αστυνομία παίρνει εντολή να απωθήσει (να δείρει) τους συγκεντρωμένους.

Αρχίζει να δέρνει, προσπαθώντας να αποφύγει τον αδελφό του.

Αν τα κατάφερε δεν μπορούμε να το ξέρουμε.

Το βράδυ στο σπίτι ήταν χάλια. Δεν μιλούσαν.

Βλέπει σε μια γωνία του σαλονιού τα 2 παιδιά του να παίζουν αδιάφορα.

Κάνει έναν υπολογισμό, πόσα χρόνια θέλει για να βγει στην σύνταξη, και αν υπάρχει κίνδυνος να βρει στον υπηρεσιακό του δρόμο τα παιδιά του. Από τον τρόπο του δεν μπορεί να κάνει κανένα υπο-

λογισμό. Η ιδέα και μόνο ότι μπορεί να βρεθεί στην ανάγκη να δέρνει τα παιδιά του τον παραλύει.

Ανοίγει το ραδιόφωνο μήπως και ηρεμήσει. Ακούγεται ένα τραγούδι.

Εκνευρισμένος, στα όρια του, δίνει μία και σπάει το ραδιόφωνο.

Δεν τον χωράει το σπίτι. Τι να κάνει, ανοίγει την τηλεόραση όπου παίζει μια αστυνομική ταινία.

Ο καλός αστυνομικός σώζει μια οικογένεια από τα χέρια ενός μανιακού δολοφόνου.

Αρχίζει και χαλαρώνει και τον παίρνει ο ύπνος στον καναπέ.

Οι στίχοι του τραγουδιού ευτυχώς γι' αυτόν κρύφτηκαν στο πίσω μέρος του μυαλού του. Αν δεν κάνω λάθος πρέπει να έλεγαν: «Για ένα κομμάτι ψωμί δεν φτάνει μόνο η δουλειά, δεν φτάνει μόνο το μυαλό σου, δεν φτάνει μόνο το κορμί σου, το πιο σπουδαίο είναι η ψυχή σου, δικέ μου, έχει τους νόμους της αυτή η ιστορία, για ένα κομμάτι ψωμί, θα πεις φάρμακία πολλά...».

Καλή νύχτα.

Για ένα κομμάτι ψωμί

Αλληλογραφία

“Ένα σπουδαίο πνεύμα μάς αποχαιρετά”

τη φορά, το δάχτυλο του πατέρα του, το αιχμαλωτίζει για πάντα.

Θεέ μου, αν μπορούσα, θα έγραφα το μίσος μου πάνω στον πάγο και θα περίμενα να βγει ο ήλιος. Θα ζωγράφιζα μ' ένα όνειρο του Βαν Γκογκ πάνω στα άστρα ένα ποίημα του Μπενεντέτι κι ένα τραγούδι του Σερράτ θα ήταν η σερενάτα που θα χάριζα στη σελήνη. Θα πότιζα με τα δάκρια μου τα τριαντάφυλλα, για να νιώσω τον πόνο από τ' αγκάθια τους και το κοκκινωπό φιλί των πετάλων τους...

Θεέ μου, αν είχα ένα κομμάτι ζωή... Δεν θα άφηνα να περάσει ούτε μία μέρα χωρίς να πω στους ανθρώπους ότι αγαπώ, ότι τους αγαπώ. Θα έκανα κάθε άνδρα και γυναίκα να πιστέψουν ότι είναι οι αγαπητοί μου και θα ζούσα ερωτευμένος με τον έρωτα.

Στους ανθρώπους θα έδειχνα πόσο λάθος κάνουν να νομίζουν ότι παύουν να ερωτεύονται όταν γερνούν, χωρίς να καταλαβαίνουν ότι γερνούν όταν παύουν να ερωτεύονται! Στο μικρό παιδί θα έδινα φτερά, αλλά θα το άφηνα να μάθει μόνο του να πετάει. Στους γέροντες θα έδειχνα ότι το θάνατο δεν τον φέρνουν τα γηρατειά αλλά η λήθη. Έμαθα τόσα πράγματα από σας, τους ανθρώπους... Έμαθα πως όλοι θέλουν να ζήσουν στην κορυφή του βουνού, χωρίς να γνωρίζουν ότι η αληθινή ευτυχία βρίσκεται στον τρόπο που κατεβαίνεις την απόκρημνη πλαγιά. Έμαθα πως όταν το νεογέννητο σφίγγει στη μικρή παλάμη του, για πρώ-

τη φορά, το δάχτυλο του πατέρα του, το αιχμαλωτίζει για πάντα.

Έμαθα πως ο άνθρωπος δικαιούται να κοιτά τον άλλον από ψηλά μόνο όταν πρέπει να τον βοηθήσει να σηκωθεί. Είναι τόσα πολλά τα πράγματα που μόρεσα να μάθω από σας, αλλά δεν θα χρησιμεύσουν αλήθεια πολύ, γιατί όταν θα με κρατούν κλεισμένο μέσα σ' αυτή τη βαλίτσα, δυστυχώς θα πεθάνω.

Να λες πάντα αυτό που νιώθεις και να κάνεις πάντα αυτό που σκέφτεσαι. Αν ήξερα ότι σήμερα θα ήταν η τελευταία φορά που θα σ' έβλεπα να κοιμάσαι, θα σ' αγκάλιαζα σφιχτά και θα προσευχόμουν στον Κύριο για να μπορέσω να γίνω ο φύλακας της ψυχής σου. Αν ήξερα ότι αυτή θα ήταν η τελευταία φορά που θα σ' έβλεπα να βγαίνεις απ' την πόρτα, θα σ' αγκάλιαζα και θα σου 'δυνα ένα φιλί και θα σε φώναζα ξανά για να σου δώσω κι άλλα. Αν ήξερα ότι αυτή θα ήταν η τελευταία φορά που θα άκουγα τη φωνή σου, θα ηχογραφούσα κάθε σου λέξη για να μπορώ να τις ακούω ξανά και ξανά. Αν ήξερα ότι αυτές θα ήταν οι τελευταίες στιγμές που σ' έβλεπα, θα έλεγα “σ' αγαπώ” και δεν θα υπέθετα, ανόητα, ότι το ξέρεις ήδη.

Υπάρχει πάντα ένα αύριο και η ζωή μάς δίνει κι άλλες ευκαιρίες για να κάνουμε τα πράγματα όπως πρέπει, αλλά σε περίπτωση που κάνω λάθος και μας μένει μόνο το σήμερα, θα 'θελα να σου πω πόσο σ' αγαπώ

κι ότι ποτέ δεν θα σε ξεχάσω.

Το αύριο δεν το έχει εξασφαλίσει κανείς, είτε νέος είτε γέρος. Σήμερα μπορεί να είναι η τελευταία φορά που βλέπεις τους ανθρώπους που αγαπάς. Γι' αυτό μην περιμένεις άλλο, κάν' το σήμερα, γιατί αν το αύριο δεν έρθει ποτέ, θα μετανιώσεις σίγουρα για τη μέρα που δεν βρήκες χρόνο για ένα χαμόγελο, μια αγκαλιά, ένα φιλί και ήσουν πολύ απασχολημένος για να κάνεις πράξη μια τελευταία τους επιθυμία. Κράτα αυτούς που αγαπάς κοντά σου, περ τους ψιθυριστά πόσο πολύ τους χρειάζεσαι, αγάπα τους και φέρσου τους καλά, βρες χρόνο για να τους πεις “συγνώμη”, “συγχώρεσέ με”, “σε παρακαλώ”, “ευχαριστώ” κι όλα τα λόγια αγάπης που ξέρεις.

Κανείς δεν θα σε θυμάται για τις κρυφές σου σκέψεις. Ζήτη απ' τον Κύριο τη δύναμη και τη σοφία για να τις εκφράσεις. Δείξε στους φίλους σου τι σημαίνουν για σένα”.

Ο Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες έχει αποσυρθεί από τη δημόσια ζωή για λόγους υγείας: καρκίνος στους λεμφαδένες. Η κατάστασή του μοιάζει με επιδεινώνεται μέρα με τη μέρα. Η αποχαιρετιστήρια επιστολή που ακολουθεί εστάλη από τον συγγραφέα στους φίλους του:

“Αν ο Θεός ξεχνούσε για μια στιγμή ότι είμαι μια μαριονέτα φτιαγμένη από κουρέλια και μου χάριζε ένα κομμάτι ζωή, ίσως δεν θα έλεγα όλα αυτά που σκέφτομαι, αλλά σίγουρα θα σκεφτόμουν όλα αυτά που λέω εδώ.

Θα έδινα αξία στα πράγματα, όχι γι' αυτό που αξίζουν, αλλά γι' αυτό που σημαίνουν.

Θα κοιμόμουν λίγο, θα ονειρευόμουν πιο πολύ, γιατί για κάθε λεπτό που κλείνουμε τα μάτια, χάνουμε εξήντα δευτερόλεπτα φως. Θα συνέχιζα όταν οι άλλοι σταματούσαν, θα ξυπνούσα όταν οι άλλοι κοιμόταν. Θα άκουγα όταν οι άλλοι μιλούσαν και πόσο θα απολάμβανα ένα ωραίο παγωτό σοκολάτα!

Αν ο Θεός μου δώριζε ένα κομμάτι ζωή, θα ντυνόμουν λιτά, θα ξάπλωνα μπρούμυτα στον ήλιο, αφήνοντας ακάλυπτο όχι μό-

Παρουσίαση βιβλίου

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

‘Όταν η αντίσταση στη βία περνάει τα σύνορα του θρούλου

Του Ηλία Στάβερη

Η ιστορία του αγωνιστή Γιάννη Πολίτη που έκοψε με τα δόντια του τη γλώσσα του για να μην λυγίσει και μιλήσει στους αστυνομικούς βασανιστές του που του ζητούσαν να προδώσει τους συντρόφους του

Ο συγγραφέας Ηλίας Στάβερης (σε νεανική ηλικία)

Μετά την “Γλαροφωλιά” και τους “Οικοδόμους”, ο Ηλίας Στάβερης, παρουσίασε πρόσφατα το επόμενο βιβλίο της τριλογίας του, με τίτλο “Γιάννης Πολίτης, Όταν η αντίσταση στη θία περνάει στα σύνορα του θρούλου”.

Ο Ηλίας Στάβερης είναι αγωνιστής της Αντίστασης. Μια ζωή ολόκληρη την αφιέρωσε σε ιδέες, οράματα και ιδανικά που υπηρέτησε έμπρακτα μέσα από αγώνες και προσωπικές θυσίες.

Έζησε συλλήψεις, έκτακτα στρατοδικεία, εξορίες, με αποκορύφωση την καταδίκη του σε θάνατο το 1948. Κάθισε στη φυλακή δέκα ολόκληρα χρόνια. Γνωρίζει λοιπόν πολύ καλά, το “σκηνικό” της εποχής αυτής.

Ωστόσο, στέκεται με απόλυτο σεβασμό απέναντι στον ήρωα Γιάννη Πολίτη, που η αγωνιστική του αποφασιστικότητα και η προσωπική του στάση απέναντι στους δυνάστες και βασανιστές του ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. Ο Γιάννης Πολίτης σε μια απεγνωσμένη ηρωική προσπάθεια να μην ομολογήσει στους βασανιστές του, τους συντρόφους του και ό,τι σχετικό γνώριζε για την οργάνωσή του, μόνος του έκοψε την γλώσσα του!!

Ο ίδιος ο συγγραφέας μας εξιστορεί τα γεγονότα με το δικό του γλαφυρό τρόπο: Ο Πολίτης ήταν οικοδόμος από την Κερατέα. Εκεί είχε γεννηθεί το 1913. Είχε άλλα έξι αδέρφια, που μείνανε μαζί γρήγορα ορφανά. Η μάνα πέθανε το '18 και ο πατέρας το '25. Έτσι ο Γιάννης ήρθε στην Αθήνα το 1927 και μπήκε αμέσως στη δουλειά δε-

κατεσάρων χρονών. Το '40 πήγε στην Αλβανία και γύρισε πεζός στην Αθήνα, όταν ο Τσολάκογλου, κάτω απ' τις ευλογίες του σημερινού αρχιεπισκόπου Σπυριδωνά, έκανε ανακωχή με τους χιτλερικούς. Ως τότε ο Πολίτης δεν είχε ανάμιξη στο κίνημα. Μόνο στο συνδικάτο του ανακατεύτηκε. Μα όταν είδε την Αθήνα σκλαβωμένη εσκίρτησε η καρδιά του. Είπε πως κάτι έπρεπε να κάνει για να χτυπήσει τον κατακτητή. Και τότε μπήκε στο ΕΑΜ. Σ' όλη την Κατοχή κατάφερε να ξεγλιστρήσει απ' τους εχθρούς του. Οι Γερμανοίταίοι και οι Ασφάλειες δεν τον επιάσανε ποτέ. Μόνο μια μέρα έπεσε σ' ένα μπλόκο, μα ξέφυγε ενώ οι Γερμανοί ρίχνανε απάνω του, άδικα, με το αυτόματο...

Φαίνεται, τον είχανε προδώσει. Ένα σωρό πληροφορίες είχαν οι βασανιστές του, ανάκατες κι όχι αληθινές οι πιο πολλές. Τώρα ζητούσαν να τις ξεδιπλώνουν, να τις επαληθεύουν, να τις ολοκληρώσουν. Και βασανίζανε ακούραστα το Γιάννη, ζητώντας του να πει αυτά που ξέρει. Αφού κουράστηκαν να τον χτυπούν, αφού του ανοίξανε πληγές απ' τα χτυπήματα σ' όλο του το κορμί, τώρα άρχισαν να του κάνουν την περίφημη «πενικιλίνη»: Του τύλιγαν τα χέρια με σκονί, αρχίζοντας απ' τον καρπό, και ανεβαίνοντας σιγά-σιγά, απάνω. Σιγά-σιγά σταμάταγε η κυκλοφορία, μια δυσφορία φουθερή του πλάκωνε τα στήθια, του 'ρχόντουσαν ζαλάδες, η καρδιά σφιγγόταν, οι χτύποι της όλο και χάνανε το ρυθμό τους. Κι ύστερα απ' την «πενικιλίνη» πάλι ξύλο, πάλι φάλαγγα, πάλι κρύο νερό στο φλογισμένο του κορμί.

...Θα 'χαν περάσει καμιά εικοσαριά ημέρες όταν ένα πρωί ο Άγγελος ο Διαμαντόπουλος τινάχτηκε καθώς εδιάβαζε εφημερίδα.

Ο Γιάννης έκοψε τη γλώσσα του!

— Έκοψε τη γλώσσα του; Ποιος Γιάν-

νης;

— Ο Γιάννης ο Πολίτης, βρε παιδιά! Έκοψε μόνος του τη γλώσσα με τα δόντια του!

‘Όλος ο κόσμος μέσ' στο θάλαμο ανατρίχιασε. Πλησίασαν στα κρεβάτια μας όσοι σηκώνονταν στα πόδια τους. Δεν το πίστευαν.

— Τι λες μωρέ;
— Και πώς την έκοψε;
— Καλά, πώς είχε το κουράγιο;
— Δεν είναι δυνατό όσο να θέλεις δεν μπορείς να πήνε κούφεις μόνος σου.

— Μα να μωρέ παιδιά! Αφού το γράφει η εφημερίδα! Ξανάπε ο Διαμαντόπουλος.

— Την έκοψε για να αποφύγει να μιλήσει!

— Μπράβο στο Γιάννη τον Πολίτη! είπε με θαυμασμό ο Γιώργος ο Χουλιάρης, ένας αντάρτης είκοσι χρονών.

— Αυτό δεν έχει ξαναγίνει, βρε παιδιά! πρότεσε ο «δήμαρχος».

— Πάντα φοβόταν ρε παιδιά, θυμόσαστε, μήπως του κάνουνε ενέσεις, του δώσουνε ναρκωτικά κι ύστερα τότε δάλουνε να μιλήσει.

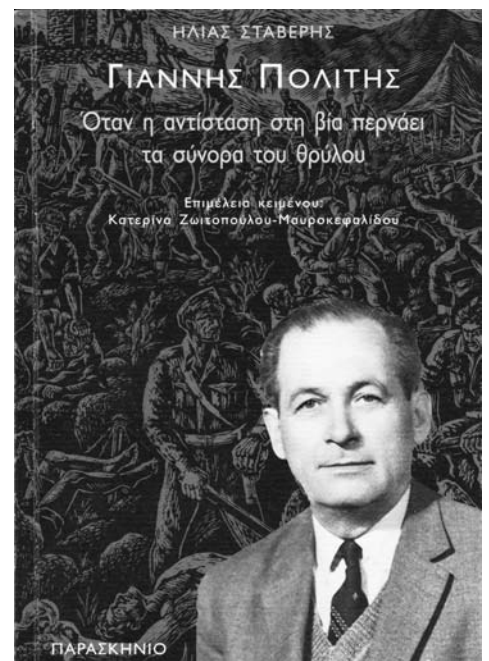
— Καλά, μα όσο να φοβάσαι, δεν είναι δυνατό να κόψεις μόνος σου τη γλώσσα. Μπράβο Πολίτη!

Ήρθαν κι οι σκοποί και μπήκαν στη συζήτηση.

— Μωρέ ακούς να κάνει τέτοιο πράμα! είπε ο χωροφύλακας Τάσος Ασήμης.

Και δοκίμαζε να παραστήσει πώς μπορούσε να 'χει γίνει η δουλειά. Δάγκωνε τη γλώσσα του κι έκανε πως χτυπούσε από κάτω το σαγόνι του με τη γροθιά του. Αυτή η αναπαράσταση μάς ανατρίχιασε ακόμη μια φορά, μας έκανε να νιώσουμε ακόμη πιο καλά πόσο μεγάλο θάρρος και απόφαση ήθελε η ενέργεια του Γιάννη του Πολίτη.

Στο Μεταγωγών του Πειραιά ο Γιάννης ο Πολίτης έμεινε δεκαπέντε μέρες. Κάποιο

απομεσήμερο ήρθε και τον επήρε ο Χανδρινός και τον επήγε στην Ασφάλεια στην Αθήνα. Εκεί τον βάλανε στην απομόνωση, κελί νούμερο 4. Μέσα βρισκόταν ένας χτυπημένος, κατάκοιτος από το ξύλο και τις φάλαγγες. Ο Γιάννης τον υποψίαστηκε. Μπορεί να είχε «σπάσει» και να βάλανε εκεί, έτσι που ήταν χτυπημένος, για να τον εμπιστευθεί και να μιλήσει. Ούτε κουβέντα το λοιπόν. Γρήγορα, όμως, αποδείχτηκε πως το παιδί ήτανε καλό, πάλι κουβέντα όμως! Κι ύστερα φέρανε την άλλη μέρα κι άλλους ανάμεσά τους και τον Μουτεσιδή, του Αγροτικού Κόμματος.

Έτσι πέρασαν τέσσερις μέρες. Κι απάνω στην τέταρτη τον φώναξε ο Χανδρινός να πάει στο γραφείο του:

— Πρέπει, Πολίτη, να μιλήσεις. Να πεις όλη τη δράση σου, τους συνεργάτες σου.

— Ό,τι είχα να πω το είπα στον Πειραιά, στον κ. Καραγκούνη.

— Να μας τα ξαναπεις κι εμάς απ' την αρχή.

Ο Γιάννης σκέφτηκε πως θα 'πρεπε να κέρδιζε καιρό. Να 'βλεπε στο μεταξύ το τι θα κάνει. Να πάρει την απόφασή του, πως θα γλιτώσει από τους δημίους του.

— Σήμερα είμαι κουρασμένος, ζαλισμένος. Δεν έχω αντίρρηση να σας μιλήσω. Αφήστε με απόψε να σκεφτώ, να θυμηθώ όσο μπορώ τα ξεχασμένα κι αύριο θα σας μιλήσω.....